

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΤΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ • ΓΡΑΦΕΙΑ Α-ΚΑΛΗΜΙΑΣ 60 • ΤΗΛΕΦ. 613.859—318-963 • ΤΙΠΕΤΟ. ΤΑΛΗΦ. ΜΕΛΑΧΙΣΣΑΕΚ ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, Χατζηγιάννη Μέση 4, Αθήναι. • ΤΙΜΗ ΦΤΑΛΟΤ ΔΡΑΧ. 1 ΑΡΙΘ. ΦΤΑΛΟΤ (293) 387 ΠΕΜΠΤΗ, 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1970

Τὰ πλήρη πρακτικά τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 23ης Μαρτίου

Τὴν 23ην Μαρτίου, ἐπραγματοποιήθη ἡ Τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἦσαν τὰ ἀκόλουθα:

- 1.) Ἐκθεσις πεπραγμένων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου 1969.
- 2.) Ἐκθεσις ἐλεγκτῶν ἐπὶ τῆς Ταμιακῆς διαχειρίσεως διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα 1)1—31)12)69.
- 3.) Ἐγκρίσις Ἱσολογισμοῦ ἔτους 1969.
- 4.) Ἐγκρίσις λογοδοσίας καὶ ἀπαλλαγῇ τοῦ Δ.Σ. καὶ τῶν ἐλεγκτῶν πάσης εὐθύνης.
- 5.) Ἐγκρίσις προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1970.
- 6.) Ἐξουσιοδότησις τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν σύναψιν καὶ ὑπογραφήν Συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας περὶ αὐξήσεως ἢ καὶ ἀναμορφώσεως τῶν ἀποδοχῶν μας.

Τῆς Συνελεύσεως προήδρευεν ὁ Πρόεδρος τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων κ. Γ. Λαμπρινόπουλος.

Γραμματεῖς ὠρίσθησαν οἱ κ.κ. Γ. Σωτηρόπουλος κ. Γ. Ζαβός.

Ὥρα 6.40 μ.μ. Ὁ Πρόεδρος τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς:

«Κύριοι,

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ μὲ οἰονδήποτε ἀριθμὸν παρόντων, καθ' ὅσον εἶναι ἡ τελευταία. Τὰ θέματα αὐτῆς σὰς ἔχουν ἀποσταλῇ διὰ τῆς ἀπὸ 4 Μαρτίου 1970, προσκλησεως τοῦ Συλλόγου. Ὡς πρὸς τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων, ὑμεῖς, ἔχετε ἀνὰ χεῖρας σας

Ἡ ὁμιλία τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κ. Τσουδεροῦ

Ἐν συνεχείᾳ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Μελησιδεὲς Τσουδερός.

«Ἀγαπῶντι συνάδελφοι χαίρω ποῦ ἔστω ὑστερα ἀπὸ 2 μῆνες περίπου πραγματοποιεῖται ἡ Συνέλευσις μας. Εἶναι ἀποθαρρυντικὸν διὰ τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας νὰ ἐλπίτῃ τὴν ἀπρόθυμiam προσελεύσεως τῶν συναδέλφων εἰς τὰς Συνελεύσεις. Ἀντιθέτως μὲ μεγάλῃν ἐπιθυμίαν θέλουσι οἱ συνάδελφοι νὰ ἐνημερώνωνται κατ' ἰδίαν ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν συλλογικῶν θεμάτων, μὲ ἀποτελέσματα νὰ δημιουργοῦνται δυσαρέσκαια λόγῳ παρανοήσεων.

Ἀναγκάζομαι νὰ κάνω σύγκρισιν μὲ τοὺς συναδέλφους τῶν ἄλλων Τραπεζῶν οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν πρώτῃν πρόσκλησιν τῶν Συμβουλίων των, διὰ τὴν ἐνημέρωσιν των ἐπὶ θεμάτων συλλογικῶν, προσέρχονται κατὰ ποσοστὸν 80% καὶ 90%.

Εἰς ἡμᾶς, ἐνῶ ἡ πρώτη Συνέλευσις συνεκλήθη τὴν 20ην Ἰανουαρίου, ἐβήσε νὰ πραγματοποιηθῇ σήμερα τὴν 23ην Μαρτίου καὶ ἡ προσέλευσις πάλιν εἶναι λίαν περιωρισμένη.

Δὲν μποροῦμε δυστυχῶς, νὰ ἀλλάξωμεν τοὺς συναδέλφους ἀλλὰ πρέπει νὰ τοὺς ποῦμε ὅτι δὲν μποροῦμε ἔτσι νὰ διεκδικήσωμεν τοὺς ἀπαιτούμενους, αἰτήματα ποὺ μᾶς ἀπασχολοῦν. Καὶ θέλετε νὰ πῶ καὶ κάτι ἄλλο, — ἐπειδὴ κατὰ σύμπτωσιν κάθονται μπροστὰ μου Διευθυνταὶ τῆς Τραπεζῆς μὲ 40 καὶ πλέον χρόνιαν ὑπηρεσίαν καὶ κάνουν τὸν κόπον νὰ ἐρχονται, ὅτι οἱ νέοι συνάδελφοι ἐπρεπε καὶ ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ προσέρχωνται.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι οἱ συνάδελφοι —ἴσως— εἶναι ἀπογοητευμένοι λόγῳ τῶν πεινχρῶν ἀποδοχῶν των, πρὸ πάντων τῶν νέων. Ἀλλὰ θὰ μᾶς συνδράμουν μὲ τὴν προσέλευσιν των νὰ διεκδικήσωμεν τὴν ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλυτέραν ἀμοιβὴν τους. Ἀλλοιῶς θὰ παραμένουν μὲ αὐτοὺς τοὺς μισθοὺς καὶ δὲν τοὺς συμφέρει γιὰ τὸ σκέπτονται κάθε μέρα πῶς νὰ φύγουν, ὅπως πολλοὶ ἐπράξαν ἤδη.

Σήμερον, ἐπὶ τάπητος εἶναι τὸ μισθολογικόν, διὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἤθελα νὰ συζητήσωμεν.

Ὡς γνωστὸν, ἐξεδόθη —μὲ ἐνὸς ἔτους καθυστέρησιν— ἡ ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἦτο ἀσαφής. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐγίνε μίᾳ ἐρμηνείᾳ καὶ μᾶς χορηγεῖται μία αὐξήσις ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1969 ἕως τέλος Δεκεμβρίου 1969 30)ο ἀνοδρομικῶς καὶ ἀπὸ 1. 1. 70 50)ο καὶ λέγαμε ὅτι εἶναι 50)ο καὶ 30)ο.

Αὐτὸ δέ, δὲν σὰς ἀποκρύπτω ὅτι ἐπεδεδιαιώθη καὶ ἐπισημῶς, τρόπον τινά. Ἀτυχῶς ὅμως, οἱ Νομικοὶ κατέληξαν εἰς τὸ ὅτι δὲν εἶναι ἡ αὐξήσις 30)ο καὶ 50)ο = 80)ο, ἀλλὰ 30)ο συν 20)ο = 50)ο.

Πρὸ αὐτῆς τῆς καταστάσεως ἐσκέφηνον ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ ἐκχωρήσωμεν μίᾳ τέτοια αὐξήσιν καὶ ἀναζητήσωμεν ἄλλας λύσεις. Νὰ προσφυγῶμε εἰς τὸ Δευτεροβάθμιον; μὰ θὰ ἦταν ἀλλοῖα ἡ ἀπόφασις τοῦ Δευτεροβάθμιου; Ἐσκέφηνον μίσητος μὲ

ρα ὁ κ. Διοικητῆς μᾶς εἶπεν κάνετε τοὺς λογαριασμοὺς σας γύρω στὸ 80)ο καὶ 100)ο καὶ θὰ δοῦμε, κατὰ τὰς κάνωμε. Ἐκεῖ λοιπὸν εἶναι τὸ θέμα τὸ μισθολογικόν.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑπέγραψε συλλογικὴν σύμβασιν μὲ αὐτὴν τὴν γραμμὴν. Ἡ Ἀγροτικὴ δὲν ὑπέγραψε ἀκόμη καὶ τοῦτο διότι καὶ αὕτης δὲν προσφέρεται ὁ Ὄργανισμός. Ἐκεῖ καὶ αὕτη μίαν παρομοίαν διάταξιν μὲ τὴν ἰδικήν μας.

Ἡμεῖς ἂν ἐπιτύχωμεν τὸ 100)ο —νομίζω ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα εὐχαριστήμενοι. Ὄταν ἡ Ὁμοσπονδία μας ἐζήτησεν ἀπ' ἀρχῆς 150)ο καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς Διοικήσεως εἶδε 50)ο. Ἡμεῖς ἂν διπλοσυστάσωμεν τὸ ποσο-

στὸν ποῦ ἔδωκε ἡ ἀπόφασις τῆς Διοικήσεως νομίζω ὅτι θὰ πρέπει νὰ εἴμαστε εὐχαριστήμενοι.

Ἐπ' αὐτοῦ θὰ παρακαλέσω νὰ ἀκούσω καὶ τὰς ἀπόψεις τῶν συναδέλφων».

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΝ

Ἄλλο θέμα τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπασχόλησεν ἦτο τὸ ασφαλιστικόν. Τὸ Ἀσφαλιστικὸν ὅπως ξέρετε ἐπέρασε κρίσιμους στιγμῆς. Ὅπως συνοπτικῶς σὰς ἐξεθέσαμε στὴν ἔκθεσίν μας ἐμεῖς ἀναλόγαμε τὸν Σύλλογον ὅταν τὸ Ἀσφαλιστικὸν ἦτο εἰς ἐξαρσιν. Ἡμεῖς καὶ διότι εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ ἀγωνισθῶμε ἐπὶ γὰρ εἰς τὴν

Ὁμοσπονδία καὶ εἶπαμε ὅτι πρέπει ὁπωσδήποτε ἢ νὰ ἀποτρέψωμεν τὴν συγχώνευσιν εἰς ἐνιαίους φορεῖς τῶν Ταμείων μας, ἢ νὰ παραιτηθῶμε, τότε ἀμέσως, πρὶν ἀκόμα ἀναλάβωμεν.

Εὐτυχῶς συνεκάλεσε ἡ Ο.Τ.Ο.Ε. Γενικὸ Συμβούλιον μὲ συμμετοχὴ τῶν Συμβουλίων τῶν Ὄργανισμῶν Κοινῆς Ὁφελείας. Ἐκεῖ συνετάχθη τὸ περίφημον Τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον ὑπογράψαμε καὶ ἀπὸ ἐκεῖ πλέον ἐδόθη ἡ ὁριστικὴ εἰς τὸ θέμα μὲ τὰς γνωστὰς μετέπειτα ἐξελίξεις.

κ. Π. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Μὲ συγχωρεῖτε, χρονικῶς δὲν εἶναι ἔτσι τὰ πράγματα. Ἡ σύσκεψις τῆς Ὁ-

μοσπονδίας εἶχε γίνῃ πρὶν ἀναλάβετε σεις.

κ. Μ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ: Κύριε Θεοφανόπουλε σὰς ὑπενηθίζω τὸ ἐξῆς: Ὁ κ. Παπαρροδόπουλος ἐπειδὴ δὲν εἶχαμε συγκροτηθῇ εἰς Σῶμα διότι ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν μᾶς εἶχε ἀνακηρύξει ἀκόμη, ἠθέλησε νὰ ὑπογράψω μὲν κ' ἐγώ, ἀλλὰ μὲ παρακάλεσε νὰ ὑπογράψω καὶ ὁ κ. Ὁθωνάσιος καὶ τὸ τηλεγράφημα τὸ ἔχουμε ὑπογράψει ὁ κ. Ὁθωνάσιος καὶ ἐγώ.

κ. Π. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε μὲ συγχωρεῖτε διὰ τὴν ἱστορικὴν καὶ μόνον ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας σὰς διέκομα. Καὶ ζῆτὸ πάλι συγγνώμην δι' αὐτό. Ἡ σύσκεψις εἶχε γίνῃ προτοῦ ἀναλάβετε εἰσεῖς. Τὸ τηλεγράφημα ὅταν συνετάχθη ἦτο εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ποῦ εἶχαν ἐκδοθῇ τὰ ἀποτελέσματα ἀλλὰ δὲν εἶχε νομιμοποιηθῇ ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ Συλλόγου. Γι' αὐτὸν τὸν λόγον τὸ ὑπογράψαμε ὁ κ. Ὁθωνάσιος καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ ὑπογράψατε ἐσείς.

κ. Μ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ: Δὲν εἶναι ἔτσι ὅπως τὰ λέτε κ. Θεοφανόπουλε. Τὸ τηλεγράφημα εἶνε κατόπιν μίᾳ συζητήσεως, γιὰτὶ ἐγὼ ἐπρότεινα νὰ κάνωμε, ἀπεργία. Μᾶς εἶδετε εἶπα τὸ δικαίωμα νὰ κάνωμε ἀπεργίαν ἢ ὅχι; Καὶ μετὰ ἀπὸ συζητήσεις καταλήξαμε εἰς τὸ νὰ γίνῃ τὸ τηλεγράφημα.

Ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ φέρω ἐδῶ τὸ πρωτότυπον τοῦ τηλεγραφήματος θὰ δῆτε ὅτι πρῶτα εἶναι ἡ μονογραφὴ ἡ δική μου καὶ ὕστερα εἰδοποιήθη ὁ κ. Ὁθωνάσιος — δυστυχῶς ἀποუსτάζει διὰ νὰ σὰς τὸ διαβεβαιώσῃ — νὰ τὸ προσυπογράψω.

(Διολογικαὶ συζητήσεις).

κ. Π. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ἐπιμείνω εἰς τὰς ἀπόψεις μου, διότι ἀπ' ὅτι ξέρω σὰς ἠρνήθητε νὰ ὑπογράψετε τὸ τηλεγράφημα.

κ. Μ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ: Πρὸς Θεοῦ, τέτοιες κακοπιστίες δὲν μ' ἀρέσουν. Ὅχι μόνον δὲν ἀπέφυγα νὰ ὑπογράψω ἀλλὰ διώρθωσα καὶ τὸ λεκτικόν τοῦ τηλεγραφήματος καὶ τὶς λέξεις «ἀντικονομικῶν καὶ ἀντιεπισημαντικῶν» τὶς προσέθεσα ἐγώ.

κ. Π. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Θὰ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕἰΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.)

Ἡ γνώμη μας

ΝΑ ΚΑΤΑΒΑΛΛΕΤΑΙ ΕΓΚΑΙΡΩΣ

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν ποῖος λόγος ἐπιβάλλει τὴν καθυστέρησιν τῆς καταβολῆς τῆς συνεργειακῆς ἀμοιβῆς.

Οἱ ἀρμόδιοι θὰ πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς δὲν ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ πιστώσῃ τὴν Τράπεζαν μὲ τὰ χρήματα τῆς ἐργασίας του. Ἀς φροντίσουν λοιπὸν ὥστε νὰ καταβάλλεται ἐγκαιρῶς ἡ συνεργειακὴ ἀμοιβὴ καὶ ὅς μὴν δημιουργοῦν συνεχῶς προβλήματα.

Ἡ ἀνωνυμία

Ἡ ἀνωνυμία εἰς πάσαν ἐκδήλωσιν εἶναι ἀπαράδεκτος. Πλέον ἀπαράδεκτος καθίσταται ὅταν δι' αὐτῆς ἐπιχειρήται ἡ ἀνάμιξις εἰς θέματα ἀφορῶντα καθημερινὰ πολίτην.

Δυστυχῶς, τὸ φαινόμενον αὐτὸ ἐνεφανίσθη ἐσχάτως καὶ εἰς τὴν Τράπεζάν μας καὶ συνιστᾷ εἰς τοὺς συναδέλφους ὅπως ἀρνοῦνται καὶ τὴν παραλαβὴν ἀκόμῃ ἐντύπων, ἢ προέλευσις τῶν ὁποίων εἶναι ἀγνωστος καὶ συνεπῶς εἶναι ἀγνωστοὶ καὶ οἱ σκοποὶ τοὺς ὁποίους θέλει νὰ ἐξυπηρετήσῃ.

Παράλειψις

Εἰς τὸ τελευταῖον τεύχος τῆς «Συνεργασίας» καὶ εἰς τὸ ρεπορτάζ διὰ τὴν ἐορταστικὴν ἐκδήλωσιν εἰς τὸ ναυτικὸν κατάστημα, ἐνῶ ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα πολλῶν ἐκ τῶν παρευρεθέντων, διεπιστώσαμεν ὅτι οὐδαμῶς ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα τῶν παρευρεθέντων ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου.

Θέλωμε νὰ πιστεύωμε ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ παράλειψιν καὶ μόνον τοῦ συντάκτου.

Ὑποτροπὴ εἰς τὸ μισθολογικόν

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΔΙΑ ΝΑ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΑΥΞΗΣΙΝ

Αἰφνιδία ὑπαναχώρησις καὶ προβολὴ ἀπαράδεκτων ὄρων ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς μας, δὲν ἐπέτρεψαν μέχρι σήμερον τὴν ὑπογραφήν τῆς συλλογικῆς συμβάσεως διὰ τὴν ῥυθμίσιν τοῦ μισθολογικοῦ θέματος.

Αἱ συζητήσεις τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου μετὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς θὰ ἐπαναληφθοῦν εὐθὺς ὡς ἐπιστρέψῃ ὁ κ. Διοικητῆς ἐκ τοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ταξιδίου του.

Ὡς ἐτοσίγη ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου, ἡ πρότασις τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς ὅπως διὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς συλλογικῆς συμβάσεως, γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ καταβολὴ ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς 5%, δὲν συζητεῖται.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, ἐπληροφόρησε τὴν Διοίκησιν, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη καὶ ἡ προστάθεια ποὺ καταβάλλεται ὅπως ἡ αὐξήσις τοῦ μισθολογικοῦ συνδεδῆ μετὰ τὸ ἀσφαλιστικὸν θέμα, εἶναι ἀπαράδεκτος, καὶ οὐδεμία ὑποχώρησις πρέπει νὰ ἀναμένεται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου. Ἀντιθέτως ὑπεγράψαμεν ἡ ἀγανάκτησις τοῦ συνόλου τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ αὐτὴν εἰς τὰς ὁποίας δύνανται νὰ ἐκτῇ ἡ τοιαύτη ἐμμονὴ τῆς Διοικήσεως.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου καταβάλλει προσπάθειαν ὅπως τὸ θέμα τοῦ μισθολογικοῦ ρυθμισθῇ καὶ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν κατὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἐρρῶθισαν τοῦτο αἱ Διοικήσεις τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Ἀγροτικῆς καὶ Κτηματικῆς. Τοῦτο ἀλλοῦσε εἶχεν ἀποδεχθῇ ὁ κ. Κομινὸς κατὰ τὰς πρώτας ἐπὶ τὸ μισθολογικὸν θέματος συζητήσεις του, μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου, μόλις ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τοῦ πρωτοβα-

θμίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου.

Ἐπὶ τῆς πορείας τοῦ μισθολογικοῦ θέματος τὸ Δ.Σ. πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἐξεδωσας τὰς κατωτέρω ἀνακρινώσεις:

ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΩΝ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ Νο 4

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ὁ κ. Διοικητῆς ἐκάλεσε τὸν Πρόεδρον τοῦ ἐξ ἡμῶν Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτόν, τὰς ἐπὶ τῶν αὐξήσεων τοῦ μισθολογικοῦ μας σκέψεις καὶ ἀποφάσεις τῆς Διοικήσεως αἰτίνες συνοψίζονται εἰς τὸ ἐξῆς:

«Γίνεται μὲν ἀποδεκτὸν ὡς ἔχει, τὸ καταρτισθὲν καὶ παραδοθὲν αὐτῷ σχέδιον διὰ τὴν ἐξομοίωσιν τῶν βασικῶν μας μισθῶν μὲ τῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν ὑπογραφήν ὅμως συλλογικῆς συμβάσεως, μὲ δόσιν αὐτό, (τὸ σχέδιον) τίθεται ὡς ὅρος, ἡ ἀποδοχὴ ἐκ μέρους μας κρατήσεως 50)ο ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων».

Ὅμως, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ἐξηγεῖται τώρα καὶ ἡ κυκλοφορία ὑπὸ ἐνὶν ἄμετανοήτων τῆς αἰτήσεως καὶ ἡ ὑποκαταστάσις τῆς ὑπογραφῆς μελῶν τοῦ ἐξ ἡμῶν Συλλόγου Ὑπαλλήλων διὰ τὴν σύγκλησιν ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως, μὲ μόνον θέμα τὸ μισθολογικόν.

Τὰ Δ.Σ. τῶν Συλλόγων σας συνελθόντα ἐκτάκτως σήμερον τὴν πρωτὴν εἰς κοινὴν συνεδρίασιν ΑΠΕΦΑΣΙΣΑΝ ΟΜΟΦΩΝΩΣ τὴν διὰ παντός Νομίμου μέσον καὶ ἐνεργείας ἀποτροπὴν τῆς φαλκιδεύσεως τῆς καὶ

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἀνακοίνωσις - Πρόσκλησις

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀπὸ 6 τ.μ. προσκλήσεώς μας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΜΕΝ

Μὴ πραγματοποιηθεῖσας τῆς χθεσινῆς ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως ἐλλείψει νομίμου ἀπαρτίας, αὕτη θὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 22αν τρέχοντος μηνός, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 6 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν ταμείων ἐντὼν τοῦ Κ. Κ.) τὸς μὲ μόνον θέματα:

«Συζήτησις καὶ λήψις ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς, κατ' ἀνάλογον μὲ τὸν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τρόπου, ρυθμίσεως καὶ τοῦ παρ' ἡμῶν ὑφισταμένου μισθολογικοῦ προβλήματος».

Ἐν περιπτώσει μὴ ἀπαρτίας, ἡ ἐκτακτος αὕτη Γενικὴ Συνέλευσις θὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 23αν τρέχοντος μηνός, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 6 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν, τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ μὲ τὸ αὐτὸ ἀπολύτως θέμα.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΑΙΟΜΙΛΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΛΦΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Γ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 2ας ΣΕΛΙΔΟΣ)

νός ακούονται, άλλα και διαμαρτυρία που άπορά, ένά, είναι τόσον έντονοι δέν συγκινούν τούς άρμόδιους. Άγνοείτε ότι ή ισχύς έν τή ένάσει; Μας χωρίζει τίποτε μεταξύ μας, ξεχνάτε ότι όλοι μας έχομεν μίαν και τήν αήτην τροφόν, τήν Έθνικήν Τράπεζαν τής Έλλάδος; Ή μήπως υπάρχουν γνήσια και νόθα τέκνα τής μεγάλης αυτής μητρός όπερ και άγνωστον;

Ή ένωση των συλλόγων άποτελεί και θ' άποτελή καθολικόν αίτημα άπαξάπαντος του πρωτοπαικού. Τά έπαγγελματικά μας αίτήματα δέν επίλυοντα κεχωρισμένως, εί μη μόνον διά τής ένιαίας έκπροσωπήσεως. Καταπονείτε τήν Σεβαστήν Διοίκησιν όταν έμφωνήσεθε πότε ο ένας και πότε ο άλλος σύλλογος, τήν στιγμήν που ή Διοίκηση έχει προδλήματα προς επίλυσιν, έν ούκ έστιν άριθμός.

Είται γεγονός ότι ώρισμένοι έξ υμών θ' άπολέσσετε τόν τίτλον του Προέδρου ή του Γενικού Γραμματέως. Άλλά μ' αυτό δέν σημαίνει ότι θά παύσετε να είσθε μέλη του ένιαίου συλλόγου, του Συλλόγου των ύπαλλήλων τής Έθνικής Τραπεζής, έκπροσωπούντες έκαστος έξ υμών και τήν άόδα, ήν σήμεραν έκπροσωπείτε. Καί όδού ώφέλεια, ήτις θέλει είναι μεγίστη. Μē τήν ένωση των συλλόγων θά έχωμεν μείωσιν των έξόδων διαχειρίσεως, μείωσιν του άριθμού των παρ' αυτή άπεσπασμένων, άλλ' επί πλέον ή περιουσία όλων των συλλόγων μας θά μάς δώση ένα τεράστιον άπόθεμα, προς έμφωφή τοποθέτησιν και έκμετάλλευσιν.

Μόνον ο Σύλλογος ύπαλλήλων Έθνικής Τραπεζής έχει ένεργητικόν σήμεραν 36.000.000, ποσόν καθαρώς εικονικόν, διότι όταν έμφανίζεται εις τόν Έσολογισμόν τής 31.12.69 ο πέμπτος και έκτος όροφος του άκινήτου τής όδου Ρούζβελτ 60 μέ μίαν δραχμήν (συνεπεία των άποσβέσεων), τήν στιγμήν κατά τήν όποιαν δύο όροφοι εις μίαν τοιαύτην προνομιακήν θέσιν, δύνανται δι' αντιπαροχή εις έπιχειρηματίας οικοδόμους να δοθώσιν, και να έχωμεν άλλους δύο όρόφους, ήτοι τέσσαρους έν συνόλω, όποτε και τήν λάσχην μας μετά τόν έστιάτοριον και τής διδολόγηξης θά έχωμεν, και 2 όρόφους θά διαδωθώμεν προς ένοίκιασιν, εισπραττόντες έκ τών ένοίκιων ένα σεβαστόν ποσόν.

Ή περιουσία των συλλόγων τέως Τραπεζής Άθηνων - Συλλόγου εισπρακτόρων - Συλλόγου βοηθητικού προσωπικού, δέν γνωρίζω ακριβώς εις τί ποσόν άνέρχεται. Καίτοι έπεδύω να μάθω δέν κατόρθωσα να προσδιορίσω. Εγώ όμως αδιαφέρει να ύπολογίζω εις έτερα 50-70 εκατομμύρια. 170 λοιπόν εκατομμύρια θ' άποφέρει ή συγχώνεσις των συλλόγων εις μετροτά, θά έχη δέ τόν πλέονέκτημα δν ένωση τούς συναδέλφους έτι περισσότερο, άλλα θά ήτο κρίμα μία τόσον μεγάλη περιουσία να μέν άνεκμετάλλευστος.

Ή συγχώνεσις των Συλλόγων συμφώνως τού άρθρου 3 του Καταστατικού μας είναι έπιτρεπτή. Άναφέρει επί λέξει τού σχετικόν άρθρον: «Τακτικά μέλη του συλλόγου ύπαλλήλων Ε.Τ.Ε. είναι οι έν τή Έθνική Τραπεζή τής Έλλάδος έπί μνημώ μισθώ έργαζόμενοι, άνεαρτήτως προελεύσεως ή παρεχομένης εργασίας».

Τι λοιπόν μπορεί να γίνουν τα 170 εκατομμύρια και πλέον των συγχωνευθομένων συλλόγων; Τό Ταμείον Ύγείας Έθνικής Τραπεζής διαθέτει τεραστίαν πενκοφτόν περιουσίαν εις θέσιν ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ένθα και αΐ Παιδικά Κατασκηνώσεις. Είναι τόσον μεγάλη εις έκτασιν ώστε δύναται να έπιτελή τριπλήν άποστολήν.

1) Να ύφίστανται αΐ παιδικά κατασκηνώσεις.

2) Να έγερθή ΕΥΓΗΡΙΑΣ ΜΕΛΑΘΡΟΝ πολυτελείας, Αΐ τάξεως, κατά τού ύπόδειγμα των ΗΠΑ Άμερικής και των Δυτικοευρωπαϊκών Χωρών προς έκμετάλλευσιν, όπως ακριβώς έδημιούργησαν τού ξενοδοχείον ΠΑΛΛΑΣ έπί συνταξιοούχου τής Άγροτικής, όπου οι άπόμαχοι θά εύρίσκουν τοιαύτας άνέσεις, ώστε να έκανονόσυν.

3) Να γίνουν διαμερίσματα, κατά προτίμησιν διά τούς έκ των συναδέλφων οικονομικούς άσθενεστέρους, ώστε να παραθερίζουν τούς θερινούς μήνας μετά των οικογενειών των, ή άν δέν γίνη αυτό, ίνα μη έχωμεν και παιδικά κατασκηνώσεις και εύγηρίας Μελάθρον, εις τόν αυτόν χώρον, τα διαμερίσματα να κτισθώσιν εις τού Έν Μογιστίαν θέρετρον, τής τέως Τραπεζής Άθηνων.

Προτείνω τήν συγχώνευσιν των Ταμείων Ύγείας Έθνικής και τέως Τραπεζής Άθηνών διότι θά έχωμεν τα αυτά άποτελέσματα με τήν ένωση των συλλόγων.

Άξίζει δέ κάθε έπαινος και θά έγγραφώ εις τήν ιστορίαν του ίδρύματος τα όνόματα έκείνων, που έσχον τήν πρωτοβουλίαν τής ίδρύσεως του Μελάθρου Ύγείας Έθνικής Τραπεζής, δημιούργημα τής ένάσεως των άποδεκτικών Ταμείων ύγείας Έθνικής - Άθηνων.

Πολλοί ήσαν οι πόλεμοι τής ιδρύσεως του, πλην όμως ένα σάς λέγω, έπειδή συνέπεσε ν' άσθενήσω

και να είσασθώ εις τού θεραπευτήριον «Ευαγγελισμός» και εις τού Ύγείας Μελάθρον Έθνικής μετέπειτα, ή πρώτη θέσις του «Ευαγγελισμού» πόρρω άπέχει τής του ύγείας Μελάθρου Έθνικής. Άφ'ηνα τήν καθαρότητα, τήν περιποίηση, τήν ύποδειγματικήν τάξιν, τήν καλωσύνην, τού γεγονός δέ ότι νοσηλεύονται άσθενείς μίας και τής αυτής οικογενείας, αυτό συντελεί έν πολλοίς και έπηρεάζει τούς άσθενείς ψυχολογικάς, εις τήν ταχείαν άνάρρωσιν των. Δέν παραλείπω να μνημονεύσω ότι αΐ τυχόν πιέσεις των ιδιοκτητών κλινικών «αΐ Ιατρών δι' αυξήσεως νοσηλείων και μισθών έπαυσαν ύφίστασθαι, άπό τής ίδρύσεώς του, με διαρκώς αυξανόμενον ρυθμόν έμπλουτισμού του δια μηχανημάτων και εργαλείων, ως και διακεκριμένων Ιατρών έγγυόμενων ούτω τήν θεραπείαν των εις αυτό νοσηλευομένων.

Εάν άγαπάτε τού Ίδρυμα εις τόν αλήθη και πραγματικόν προορισμόν σας, εάν θέλετε καλά γηραιά (και τα στερνα τιμούν τα πρώτα) κάνετε μίαν θυσίαν έσεις οι όλίγοι ύπερ των πολλών.

Είμαι βέβαιος ότι ή συλλογική ή γεοσία θά πράξη τού καθήκον τής εις τού σημείον αυτό, άλλα άν τινες θέλουν και έπιθυμούσι τήν λιποταξίαν, όφείλουν να τούς στυλιεάζετε εις τού δημοσιογραφικόν μας όργανον, όποτε παραδίδωσιν αυτώνδικαίως έκαιτους εις τήν κοινήν χλεύην τήν γενικήν αποδοκιμασίαν, τήν καθολικήν άλλα και δικαίαν άγανάκτησιν του προσωπικού του Ίδρύματος. Έάν κατά τού άπομένον άνεξιμικόν τής θητείας σας τού κατορθώσετε, σεβαστόν Προεδρείον, τότε παραδίδτε έκαιτους εις τας δέλτους του άψευδώς μάρτυρος τών αιώνων, τής Ιστορίας του μεγαλύτερου συλλόγου, του Συλλόγου των υπαλλήλων τής Έθνικής, κατέχοντες ούτω προνομιακήν θέσιν, με πρωτεργάτην τόν πρότον πρόεδρον Ίδρυτην, τόν Κανάρη, τόν πρώτον Γενικόν Γραμματέα άείμνηστον Κορυζήν, επίπντα τού 2ον ΟΧΙ εις τας μηχανοκινήτους φάλαγας τών Γερμανών.

Άλλά πρό πάσης ένεργείας σας δέον όπως έχητε τήν έγκρισιν τής Σεβαστής Διοικήσεως, είναι δέ σήμεραν έπιτακτική ή ανάγκη να καθιερωθί εις τήν συνειδήσιν πάντων, ως άξίωμα πλέον, ή έν άγαστή συμπονοία και άγάπη συνεργασία εργοδότη και εργαζομένου ύποχρεώνει ότι θά πράξητε τού πάν προς έπίβελήν του άξιώματος αυτού.

κ. Π. ΑΣΤΕΡΗΣ: Έν θέμα τού όποιον πρέπει ν' άπασχολήσιν τήν συλλογικήν ήγεσίαν είναι τού θέμα των Λογιστών Α' Τάξεως, ότινες σήμεραν πλησιάζουσιν τόν άριθμόν 1.300, καθ' όμολογίαν του Γενικού μας Γραμματέως, με διαρκώς αυξανόμενον ρυθμόν.

Δυστυχώς αΐ όργανικοί θέσεις εις όλαίς, και ή όλόγη των συναδέλφων αυτών κατέχει ύπευθύνους θέσεις. Με τού να χορηγούνται προσαυξήσεις εις τόν βαθμόν αυτόν, ή Τράπεζα οικονομικάς ζημιούται. Καθ' όσον ή διαφορά μισθού Λογιστού Α' και Ύπομηματάρχου είναι μικρά, ενώ με 4 προσαυξήσεις όθάνει τα 60% του βαθμού του Λογιστού Α' Τάξεως, ζημιούται δέ και έμμεσως με τού αίσθημα τής πικρίας, όπερ κατέχει τούς Λογιστάς Α' Τάξεως, διότι παραμεινόντες οστάσιοι, μη προσάγομενοι, άλλ' ένισχυόμενοι μόνον οικονομικάς, φυσικόν είναι να μην έπιδικνώσων τήν δέουσαν φιλοπονίαν, ως δίδην παραγκωνιζόμενοι, επί ζημιά του Ίδρύματος.

Φρονώ λοιπόν ότι ή κατάρχησις των όργανικών θέσεων μέχρι και τού βαθμού του Ύπομηματάρχου είναι ή μόνη ένδεικνυμένη λύσις τής έπαις εξήσεως τού ενδιαφερόντός των, διότι κατά κοινήν όμολογίαν ή μερίς αυτή μεγάλη εις άριθμόν, έχει έπαμσθή και κινεί κατά μέγα μέρος τήν Τράπεζαν.

αΐ έρχομαι τώρα να θίξω δύο αίτήματα τής εργαζομένης συναδέλφων. Ύπάρχει εύτυχώς ένας μικρός άριθμός έγγάμων θηλέων συναδέλφων, αίτινες συνεπλήρωσαν ύπερκοσστή ύπηρεσίαν έν τή Τραπεζή. Είναι γεγονός ότι ή συνάδελφος, υπό τήν τριπλήν ιδιότητα τής εργαζομένης, τής συζύγου και τής μητρός, καταπονείται πολύ περισσότερον των άρρένων συναδέλφων, δια τού μόχθου τής έρχεται άργαίως, εις τήν ίσοσειλίαν του οικογενειακού προϋπολογισμού, καθ' όσον τα έξοδα του συλλόγου δέν έπαρκούν. Ή αόηριτος λοιπόν ανάγκη του οικογενειακού ισόζυγιου πληρωμών τήν ανάγκάζει να εργάζεται πολλάκις και μέχρι τού μεσονυκτίου.

Νομίζω ότι μία έθελουσία έξοδος

τής κατηγορίας ταύτης, θά είχε τριπλήν ώφέλεια:

1) Τού Ίδρυμα θ' άπηλλάσσεται άπό τας έγγάμους συναδέλφους, τών όποιων πλείστην τόσον φυσιολογικάς ως προείπον, όσον και διά τής ύπερκοσσευτός των θηλείας παρουσιάζουσι κάμψιν τής άποδόσεώς των.

2) Διά τής έξόδου των θά είχαμεν έναν συντελεστήν ώφέλειας περίπου 1 προς 3, διότι ή συνάδελφος τών 20 έτών λαμβάνει δύο προσαυξήσεις εις τόν βαθμόν Λογιστού Α' Τάξεως, ήτοι 30% επί πλέον. Νέον αίμα δέ εισήρχετο εις τόν όργανισμόν του Ίδρύματος, με πολλάπλασίαν άπόδοσιν, άλλα και αντίστοιχον μείωσιν ποδοχόν συνεπεία των νεοπροσληφθέντων.

Ένδεικνύται λοιπόν ή έθελουσία έξοδος των έπ' ώφέλεια του Ίδρύματος, άλλα και αυτών των ίδιων, με τήν παρατήρησιν ότι, ή έξοδος των θά έχη έπιπτώσεις επί του ταμείου συντάξεων, όπερ και χρήζει έρευνής. Τού δεύτερου αίτημα συνίσταται εις τού ότι έπικρατεί ή αντίληψη ότι αΐ θηλείς συνάδελφοι δέν κρίνονται επί τ' όσοις όροις με τού άρρεν προσωπικών. Κατ' έμέ, δέν νομίζω ότι οι κριταί μων, οι κ.κ. Διευθυνταί ή Προϊστάμενοι ύπηρεσιών έχουσι κανένα λόγον να τας άδικήσωσιν. Διότι αΐ διαταγαί τής Σεβαστής Διοικήσεως άναφέρουσι ρητάς, ότι ή κρίσις δέον να είναι ού μόνον άντικειμενική, άλλα και δικαία. Οι κ.κ. κριταί άς μνησθώσι τού Δημοσθένους, όστις τας τών ρητόρων ένικισε σάλπιγγας λέγοντας, «προς ήμας γάρ τού τελευταίου έκδαν μη κρίνεται έκαστον των πριν ύπερζάντων». Άν δηλαδή προς στιγμήν έπίπαιε ή έπεδείξατο διλογίαν εις ή μία συνάδελφος, συνεπεία άσθενείας ή άλλων αιτίων, κολλών θά ήτο να μην ληφθί τούτο ύπ' όψιν, άλλα να κριθί συμφώνως προς τού μεγαλύτερον διαδεδομένον χρονικόν διάστημα και ούχι προς τού τελευταίου έκδαν ή συμβάν. Καίτοι δέν πιστεύω να ύπάρχωσιν άδικαία ως προς τήν κρίσιν των θηλέων συνα-

δέλφων, έν τούτοις ο φεμινισμός μου, με ήγαγε να θίξω τού θέμα τούτο, άλλα και να πιστεύω ακραδάντως ότι ύπάρχουσιν θηλείς συνάδελφοι των όποιων ή ακρίβεια, ή ταχύτης, ή άξύνουα, ύπερβαίνει ένίοτε των άρρένων. Είς αυτάς έπαξίως άνήκει τού γέρας τής προωθήσεως, ένν και έπ' όσον έπίδεικνύσων άνωτέραν αντίληψιν καθήκοντος.

Ή σεβαστή Διοίκηση, διά τής ίδρύσεως σεμιναρίων, παρόσχε τήν δυνατότητα να έπιμωρφωθί ένας μεγάλος άριθμός συναδέλφων. Ύποβάλλομεν τήν θερμήν παράκλησιν άπας εις αυτά συμμετέσχωσι και συνάδελφοι άπόφοροι τής Μέσης Έκπαιδεύσεως, ότινες τοποθετηθέντες εις τήν έπαρχίαν κατά τήν πρόσληψιν των, καίτοι άριστοι μαθηταί, δέν ήδυνήθησαν να λάβωσι τα πτυχία των.

Τού παράδειγμα των Τραπεζών Έλλάδος — Έμπροκικής, τής ίδρύσεως δηλαδή σεμιναρίων έπιμωρφώσεως ή στελεχών, θά έσθων τήν δίψαν τής φιλομαθείας πολλών έξ υμών, ότινες φιλοδοξούμεν ν' άνέλθωμεν έπ' ώφέλεια του Ίδρύματος. Καί έπιτραπήτω μοι να φέρω ως παράδειγμα τόν εαυτόν μου, όστις επί 20 σχεδόν έτη θητείαι έν τή Τραπεζή εις έπαρχιακά ή περιφερειακά Ύποκαταστήματα δέν προσδοκώ τίποτε άλλον άπό τήν συμμετοχήν μου εις τού σεμινάριον έπιμωρφώσεως, καθ' όσον τού δίωμά μου είναι ή φιλομαθεία.

Προτείνω τήν συμμετοχήν του παράγοντος εργασία εις τού κεφάλαιον, κατά τού ύπόδειγμα των δυτικοευρωπαϊκών χωρών και των Η.Π.Α. Ή έκδοσις και χορηγήσις μετοχών εις άπαν έπ' άποδοσιν διά χαμηλότατων, μικροπρόσμων δανείων, ού μόνον θά μάς ένίχυε οικονομικάς, άλλα και θά έπλήρυνε τήν φιλοπονίαν μας, διότι τότε πλέον ή Τράπεζα θά καθίστατο σπιτικόν μας, αυξανόμενον ούτω και τού μετοχικού της κεφαλαίου, με τήν παράκλησιν όπως τύχη μεγαλύτερας ένισχύσεως

ή συμπαθής μερίς των κλητήρων και εισπρακτόρων, ως πλέον οικονομικάς άσθενεστέρων, λαμβανομένης ύπ' όψιν και τής συμβολής των εις τού Ίδρυμα.

Και τελειώνοντας θεωρώ καθήκον μου να εύχαριστήσω τόν σεβαστόν, ρησικήλευθον και ρέκτην κ. Διοκλήτην, όστις πλαισιούμενος υπό των άρίστων συνεργατών του, τού Σεβαστού κ. Ύποδιοικητού, όστις άποτελεί σάρκα εκ τής σαρκός του προσωπικού, των κ.κ. Διευθυντών και Ύποδιευθυντών, ότινες μη πεδόμενοι κόπων μηδέ θυσιών, περιβάλλουσιν μετά στοργής τόν παράγοντα εργασίαν, και χάρις εις τας άόκνους προσπάθειάς των, ού μόνον κατέστησαν τήν Έθνικήν Τράπεζαν τήν μεγαλύτερην δεξαμενήν του έθνικού χρήματος, άλλα και να διαδραματίσιν πρωτοπρωκόν και ουσιασδους σημασίας ρόλον, εις τήν διαδικασίαν παραγωγής τής οικονομίας μας, και προσαρμογής αυτής εις εύρύτερους όρίζοντας.

Ήμεις οι ύπηρετούντες τήν ύμικήρημον δρύν, ήτις διά των κλάδων τής έπεσκίσεως όλους τούς τομείς τής Έθνικής Οικονομίας, δικαιωνούσα ούτω πλήρως τήν έπαυμίαν της, και ής ή σχέσις προς τού Έθνους, είναι οία ή τής των σιαμαίων αδελφών, οι στρατιώται του Έθνους, και οι άπόστολοι τής οικονομικής ανάπτυξεως τής χώρας, ότινες μέγα μέρος των διαδικασιών μας άντλώνον εκ τής λαϊκής όποταμείσεως, αρδεύνοντες ούτω τού μέγιστον τμήμα τής οικονομίας, έπ' ώφέλεια του συνόλου, άς δώλωμε μέσα εις τήν ψυχήν μας, τήν Έθνικήν μας Τράπεζαν, γιά να νοιώσωμεν κάθε είδους μεγαλείον.

Σας εύχαριστώ θερμώς, κύριοι συνάδελφοι, άλλα και σάς εκφράζω συγχρόνως τήν εύαρέσκειάν μου, διότι καίτοι άρκετα σάς εκούρασα, μετ' πρωτοφανούς ζήλου με ήκούσατε επί τών έκκερμούντων προβλημάτων σας, εύελπιστών διά τήν λύσιν των.

άξιον συμφέρον του Πρωτοπαικού. Άναμναι, άλλα επί του προκειμένου ο λυμφατικός Άπολογισμός του Δ.Σ. ούσαμιν μνείαν κάνει. Σπεύδω να τού προσφέρω ένα πρώτο ποτήρι παρίας, λεγοντας ότι δέν πιστεύω ότι θα τού επιχρυσούσε. Άλλων άνωρσων έργων. Τούτο έξ άλλου είχαμε τού ύψους να τού άποστηρίξωμεν κατά τήν τελευταίαν προεκλογικήν περίοδον. Δέν αναφέρομαι εις τού ή-σους ούτε εις τήν καθ' έκαστα ικανότητα των μελών του παρόντος Δ.Σ., άλλα σάν σύνθεσιν φοβόμην, και τή γηγόντα με έδικαίωσαν, ότι φθάσαμε εις τήν Γενικήν Συνέλευσιν και τού θέμα αυτό τού ένδεχόμενα μοιρώ για μάς δέν συζητήθηκε, ούτε καν σάν όνομασία.

Γίγτον, κατά τήν τάξιν του ένδιαφερόντος που έγώ άξιολόγη τα πράγματα κ. Συνάδελφοι, έρχεται τού μισθολογικόν. Γνωστή ή ιστορία του μισθολογικού, δέν ύπάρχει κανένας λόγος να σάς άπενθυμίσω πως ξεκινήσαμε, μέσα άπό τί τεράστιος σιωπής 15 μηνών πέραςσε. Δέν θά σάς άπενθυμίσω μόνο ότι έκαικολογήσαμε «Η ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ» τής 30ής Ιανουαρίου 1970 και ένθ' ώρίζαν οι ρήθιστοι γιά τού μισθολογικό, έξαστήσης τίτλος τής πρώτης σελίδος, αναφέροντο εις τήν έορτή τής διανομής των δώρων. Καί αν ψάξετε σάς και βρήτε τίποτε περί τού μισθολογικού άναγνώστατε μου.

Άς κάνουμε μίαν έκτίμησιν περί του Μισθολογικού. Πισθών ή σωστή να είναι χρυσός, και έρχόμεθα να δούμε τόν χρυσόν εάν πράγματι αυτόν ήλθαν να μάς τόν κομήσουν άπόψε. Ό κ. Πρόεδρος έκούσας τού έντι χρυσόν όταν εις μίαν χαριτωμένη άποστροφήν τής άνατιθέμενης τού άπολογισμού του είπεν ότι: εκεί μέσα σε κάτι τέτοια δ κ. Διοικητή μάς ειπε...». Αυτό τού εκάτω, κύριοι, σάς τού καταγγέλω ότι είναι ή διμερής σύμβασιν που ύπογραφή στην Τράπεζα τής Έλλάδος με τού προσωπικό της.

Εδώ ως θέμα ο κ. Πρόεδρος είναι μάς συμφέρον μία όρθόδοξη άνανέωσις τής συμβάσεως ή άν θά έπρεπε και μεις να διερευνήσωμεν κατά πόσο μάς συμφέρε να μνησθώμεν τόν τρόπο επίλυσεως του θέματος εις τήν Τράπεζαν τής Έλλάδος. Καί πάλιν ο κ. Πρόεδρος, ξεκινών ότι και ο ίδιος άπετέλεσεν τόν έπαικμήτην στύ παρελθόν των έκαστου Δ.Σ. τής μη άποστώσεως του και παγωθέντες επί χρόνια δίδωλη-Συλλόγου μας τού λογιού ένέκινον σα αίτήματος τής ίσης μεταχειρίσεως με άλλα λόγια να δώλωμε κύριοι συνάδελφοι, δέν έχομε τού δικαίωμα να έπιμελούσμε τήν άρχή αυτή σύμφωνα να τήν θεωρία τής μεταχειρίσεως τής όποιας απολαμβάνει τα έπαγγελματικά των ζητήματα τού προσωπικόν τής Τραπεζής τής Έλλάδος και τής Άγροτικής, αυτής τής μεταχειρίσεως θά απολαμβάνουμε και μεις.

Οι παλαιότεροι ξέρετε ότι κατά κόρον τού έχομε διεκδικήσιν και οι Σύλλογοι και οι έκάστους άντιπολιτείες. Συνεπώς, ούδεμία άλλη συζήτηση μπορεί να γίνη έπ' όσον άπαρχει ο γνώμονας αυτός και ο κ. Διοικητής εάν θέλη να έχη ώφέλιμες σχέσεις με τού προσωπικό τής Τραπεζής και θέλη να άποκομήτ τού ΜΑΧΙΜΟΜ κέρδους έν τής άποδόσεως και τής συνεργασίας μετά τού προσωπικόν θά πρέπει και έκείνος να μη λησμονή, και άν δέν τού γνωρίζη όφείλει ή Έκπροσώπησις μας να τού τού άπενθυμίση ρητά: ότι δέν είναι παραχώρησις άλλα μακροχρόνος συνεργασία επί τής βάσεως αυτής.

Τι είναι αυτή ή διμερής σύμβασιν τής Τραπεζής τής Έλλάδος Κύριοι συνάδελφοι, είναι μία πάρα πολύ έξυπνη περίου άλχημία που σε ώρισμένους βαθμούς δίδει περίπου άστρονομικά άποτελέσματα. Τό έντι, ή βασική άναγορήσισ έγινε πάνω στη βάση 10 ο.ο. Έκείνο όμως που ύπάρχει φοβερό σάν αποτέλεσμα, και τούς συγχάρω προσωπικάς και ίδιόαιτερα έκείνον τόν εκάπινον Πρόδρόν της —τύχη ώγαθή για τήν Όμοσπονδίαν μας ότι τόν έχει και δικό της Πρόδρου— τις πέντε δεκάς τής όποιες έμεις έχομε άνά 15 ο.ο έκάστου και μέχρι 75 ο.ο ά άπορσιαν συνόλου των πέντε ζετιών, ή Τράπεζα τής Έλλάδος έπαυγάνει τού έβης: Άδεις τήν οίαν δίδει αύξησιν επί των βασικών μισθών και μεταφέρει υπό μορφήν PRIM μέρος του συνόλου των προσανέψισων που μπορεί να πάση ένας συνάδελφος σε όλη τήν διαδρομή σε ένα βαθμό, δηλαδή τού 75 ο.ο τού σπάει καί σε άλλους βαθμούς δίδει πρώτη ζετία 40 ο.ο ή 50 ο.ο. Για τόν πολυάγατον βαθμόν τού λογιστού Α', σκεφθήτε ότι σε βασικό μισθό 5.200 δ.χ. στην πρώτην ζετίαν άμέσως — και σε μάς θά ήταν 2ετία— τού δίδει 40 ο.ο άντί 15 ο.ο που δίδεται σε μάς.

Και ένας όπάλλληλος συνεπώς, Λογιστής Α', ο όποιος θά έπαρνε άκροβώδως πρώτο πημ 40 ο.ο, άντί τού 15 ο.ο που παίρνει σήμερα στην πρώτην τού ζετίαν, σάν ένα έπίδομα γάμου και ένός τέκνου, σάν μία πολυτεσία τής τάξεως τού 18 ο.ο θά μπορούσε να φθάση συνάδελφοι στις 10.400 δ.χ. περίπου και τίς φθάνει με τήν καινούργια σύμβασιν ή όποία

(ΣΤΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.)

Ή όμιλία του συναδέλφου Δ. Χαρίτου

κ. Δ. ΧΑΡΙΤΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, τού δυστύχημα είναι ότι δέν φθάνει ότι έρχόμεθα λίγους εις τήν Συνέλευσιν, άλλα φρονιζόμεθα και να αυτοσυνταροζόμεθα. Καλή διεύθυνσις συζητήσεως σημαίνει να καθίσταται ή Συνέλευσις γόνιμη, με γόνιμη παρουσιάση θεμάτων.

Δέν άπαύομαι, φυσικά, όλοι μεταξί μας να είμεθα οι έπωστίτες» των συνδικαλιστικών θεμάτων, τα όποια πρόκειται να συζητηθούν, άλλα δέν έχομε κανένα δικαίωμα να έξαντλήσωμ και τήν ύπομονή και τόν άριθμό των παριστάμενων.

Συμπληρωματικά γιά τού εύνηγ έννοιονορητήματα, που ήλθαν έν των άπασθεν, έχω να πώ, ότι ο κ. Γενικός Γραμματέας, στά άπειρα χρόνια τα όποια έλάμβανε ως άντιπολιτευστις τόν λόγον, έτυχε και να μακροχρόνηση, άλλα ούδεις διανοήθη να τόν κατεβάσθ από τού θήμα, διότι ένοήτεσε και ούδέν έκκούραζε, και ήταν και γόνιμος. Αυτό γιά τήν παρεμβάσιν του περί τού δικαίματος τής έλευθερίας τού λόγον.

Κύριοι Συνάδελφοι, άλλαγή τού σκηνικού. Έπαται από μία σειρά ά- τών που ή ψήφος σας ήθελαν έξ έκπροσώπησιν σας έμένα και τούς άπόντας άπάντες συναδέλφους, είτε άπό τήν ζωή, είτε από τού Σώμα των ύπαλλήλων, είτε από τήν Συνέλευσιν αυτήν, ή ίδια ψήφος έπρωτιμώσε έμένα μεν εις τού θέμα αυτό ως κριτήριον πλέον, γιά να δοκιμασμεν άν ο ρόλος αυτός είναι εύκολος, και οι επί σειράν έτών έπαυκόντες, εις τόν ρόλον των κρινόμενων.

Ερχομαι και εις έμένα και εις τούς κυρίους καλήν τύχη. Έκ μέρους των συναδέλφων που προανέφερα και που γιά πολλά χρόνια έπιμωσμε με τήν ψήφον σας και τούς έμπιστευθήκατε τήν διαχείρισιν των κοινών, αισθανόμε τήν ανάγκην να σάς εύχαριστήσω βαθύτατα, πιστεύοντας κατά συνείδησιν, ότι επάρκαμεν, όσα α έκάστοτε καιροί και οι συνθήκες επέτρεψαν, τού καλύτερον γιά τού επαγγελματικά μας συμφέροντα.

Κύριοι συνάδελφοι, οι προαλήσαντες έτόνισαν τήν προφηματικήν είκνωση τής Συνελεύσεως. Αυτό γίνε-ται επί σειρά έτών και παρελθόν νομίζω να τού άπενθυμώσουμε και σήμερα. Μόνη άρρώστεια, που φαίνεται πλέον ότι έχει νομίσουμε λόγους ύπαδέσεως και έπ' όσον οί μόνονιμοι λόγοι αυτοί δέν θεραπευθούν, δέν θά θεραπευθί και τού φαινόμενον.

Έκείνο που είναι πλέον άπογοητευτικό, όμως, δέν είναι τόσο ο άριθμός των παριστάμενων ή των έπαμεινάντων όσο ή σύνθεσις. Καί άν αναλογισθώμεν αυτή τή στιγμήν ή ή άριθμητική σύνθεσις του προσωπικού κατά βαθμόν εις τήν Έθνικήν Τράπεζαν τού 1970 είναι όλος διάφορος από αυτήν που παρουσιάζεται έδώ, κατά τήν άνέλιξιν των ήλικιών, ή άπογοήτευσιν τότε είναι μεγαλύτερη.

Οι καρέκλες αυτές κατά συντηματικήν πλειοψηφία έπρεπε να καταλαμβάνωνται από νέα κεφάλια, από παιδιά των 19, 20 έως 25 χρόνων, που τα τελευταία 7 χρόνια μπήκαν στην Τράπεζα, άλλα αυτά, άπ' ότι βλέπω έδώ, είναι ή έδελφική τήν έ-λαχίστων.

Ένδεχομένως ένα μέρος άπ' αυτού να είναι άνωφισίαστος. Άπό τήν ώρα που μπήκαν στην Τράπεζα ίσως να μην τούς προσεφθήσαν οι εύκαιρίες γιά να συνεδιωγισθούν οι σημαίνει όργάνωσης επαγγελματική.

Ότι αυτό δέν συνεπάγεται, όπωσδήποτε, έπαλήθευσιν των όσων καταλογίζουν στον συνδικαλισμό τόσο τόν Έλληνικό όσο και τόν έκτός τής Έλλάδος. Δέν μνησθώ να καταλάβουν ότι είναι ύποχρεώσις έναντι του έαυτού των όσο και έναντι του ίδιου Ίδρύματος. Διότι και τού Ίδρυμα τού 1970 είναι άδιανόγη να τούς θέλη άνοργάνωτους, τούς θέλει γόνιμα άργανομένους. Είναι ένας τρόπος όρθού προσανατολισμού τής Διοικήσεως να ξέρη ότι έχει άντιπροσωπευτική όργάνωση τού προσωπικού, και όχι αυτήν τήν όσσία έχει σήμερα και, ίσως, και αυτήν που είχε πριν μερικώς μήνες, τής όποιος έκπροσώπος ήμουν και έγώ.

Γιά να έλθουμε όμως εις τού εκάπ' ήμεις. Τόν άπολογισμόν του τού Δ.Σ. τόν άρχίζει με μία χαριτωμένην εισαγωγήν, ότι, τού λέει στις 10 Φεβρουαρίου και τού άναδηλώσει και στο τέλος Μαρτίου στην Έτραπεζιτική» έχοντες μόλις διανύσει τού 1)3 τής συλλογικής θητείας, εμφανίζομεθα ένώπιον υμών».

Φυσικόν είναι να σκεφθώ ότι είναι 3 χρόνια ή θητεία. Ληγομόνον ότι τού 50ο)ο τής θητείας ήδη έχει λήξει. Τό 1)3 τής θητείας θά ήτο άν ήταν 3 ή 0ι θέσεις. Δέν ξέρω άν είναι εύσεβής πόθος να τήν παρέτειναν γιά μία άάμη, κατά τή δύναμή τους, και έπ' όσον παραταθή τού όρον ήλικίας δι' ώρισμένους έκ των μελών τού Συμβουλίου, άς μείνουν και δεύτερη. Κάλη είναι αυτή.

Ένας τρόπος κριτικής των όποιων θά μπορούσαμε να υλοθετήσωμεν είναι επί των πεπραγμένων και επί των μη πεπραγμένων. Κατά τήν έννοιαν τής έννοχης: πράξις ή παράληψις. Καί άκόμη τού πέρα, μία κριτική συνδικαλιστικής δεοντολογίας, κατά πόσον, έκτός από τήν επί μέρος διεκδικήσιν των πρακτικών μας θεμάτων, τού Σωματείου έν συναισθησιν τόν ίστορικόν των εθνητών, προσανατολίζεται όρθά γιά τού μέλλον και χαράσσει πορεία τέτοια, που να μη όρεθί σε άκάμην μεγαλύτερη δισση άπό αυτήν τήν όποιαν εύδοκείται σήμερα.

Έστω και άν θέλαμε να άσκησώμε κριτική γιά τού 1)3, θά είμαστε ύποχρεωμένοι έξ αυτού τού 1)3 να συναγάγωμεν συμπεράσματα, και ού αΐ και άλλόμονοι μας άν ύπελείστοντο άλλα 2)3, όσους τόν μέχρι σήμεραν έπιτευχθέντων. Ένα κλασσικό κλισίο είναι να άρνοίμεθα εις τού προηγούμενα Σημβούλια ότι έχον πράξει. Τα Σημβούλια εις τού όποία είχα τήν τιμή να συμμετέχω επί σειρά έτών, τού είχα έν ύποσθ και μάλιστα σε έποχές που οι άγέλαιες ήσαν από πλεονάζς έπιτευγμένους, παράγματι παχείς και ή απαριθμήσις των θά έκάλυπτε τήν δίκαιαν μιάς Συνελεύσεως, πολλά μάλλον σήμερα. Γι' αυτό και δέν πρόκειται να προδω σε τέτοια στείρα κριτική.

Κύριοι Συνάδελφοι, άς αποφαι-

σινε μια προσέγγισιν των προβλημάτων μας. Έπικεφαλής αυτών θά μπορούσε κανείς να θέσθ τού Άσφαλιστικόν. Κανεόνας τεράστιος. Θά εύλόγωνα γ' αυτό κανένας άλλος όμιλητής τής βαθιάς να ήθελε να τού πληρώσει από ούσισιαστώ. Έγώ μόνον, άκορηγός, σάς λέω, ότι διόκληρα τού προσκομίσου τής Έθνικής Τραπεζής κάθετα επάνω σε νάρχη. Ουάκρια στον Θεό, ότι θά ήταν εύτυχια γιά όλους μας, και τήν μερία τού λένοντος τής εύτυχίας αυτής τήν ήθελα γιά τόν εαυτό μου, εάν είναι φεύ

ΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΛΦΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛ.)

υπεργράφη σε τρείς άλλες Τράπεζες. Αυτό είναι τό: «Κάποιος περίπου, έχει γύρω στο 8 ο)», που έν τάχει ό κ. Πρόεδρος μας τό ξεπέρασε.

κ. Μ. ΤΣΟΥΛΕΡΟΣ: (Διακόπτων) Μά είναι δυνατόν 40 ο) ο αϊ-ήσεις; Ποιος Όργανισμός μπορεί να την δώσει; Είναι άκατανόητον. Άν έηλαθή είναι δυνατόν να τό πιστέψη κανένας, τί να σ'ς πώ. Έγώ ύπεργράφη ως Γενικός Γραμματέας της Όμοσπονδίας την σύμβαση, είναι ή αύθις από 5 ο) μέχρι 10 ο) ο.

(Διαλογικαί συζητήσεις)

κ. Α. ΧΑΡΙΤΟΣ: Έχω τόν πλήρη πίνακα της κατανομής τών μισθών καί τών προσαυξήσεων. Έγώ δέν είπα ότι έδωθή αύθις 40 ο) ο, αλλά είπα, ότι ένώ έμεις θα πάρουμε τό 5 ο) ο ή, εκείνο τό γύρω στο 8 ο) ο) που συζητείται — όπως μάς είπε άπάντε ό κ. Πρόεδρος — καί θα τό άναπροσέξουμε με την παύτην προσαύξησιν τό 15 ο) ο, όλ συνάδελφοι της Τραπέζης της Έλλάδος θα τό άναπροσέξουν με 40 ο) ο. Η δεύτερη προσαύξησης θα είναι 10 ο) ο, ή τρίτη 10 ο) ο, ή τέταρτη 5 ο) ο καί θα φθάνουν σάλι στο 75 ο) ο...

κ. Μ. ΤΣΟΥΛΕΡΟΣ (Διακόπτων): Μα κ. Χαρίτο, πού Κυβέρνησις είναι δυνατόν να έγκρίνη μια τέτοια αύξηση. Για όνομα του Θεού...

κ. Α. ΧΑΡΙΤΟΣ: Την Κυβέρνησιν την γινώριζετε, δέν θα σ'ς πώ έγώ πού είναι. Έκείνο πού σ'ς λέω έγώ, είναι ένάν τί στοιχεία αυτά πού σ'ς άνήγνωσα, καί όφελεται να έξερετε, είναι πράγματι ό κατάλογος τών διαγραφίμεσων τών μισθών της Τραπέζης της Έλλάδος.

ΦΩΝΑΙ: Άπό πού τά πήρατε τά στοιχεία;

κ. Α. ΧΑΡΙΤΟΣ: Άπό τό Γραφείον του Προέδρου του Συλλόγου της Τραπέζης της Έλλάδος.

κ. Μ. ΤΣΟΥΛΕΡΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, είναι δυνατόν μια Κυβέρνησις να έγκρίνη αύξηση 40 ο) ο;

κ. Α. ΧΑΡΙΤΟΣ: Αυτό πού λέει ό κ. Πρόεδρος είναι μία θέσις. Ποιά Κυβέρνησις, αλλά δέν είναι δικιά μας δουλειά διότι έμεις μία Κυβέρνησις έξοριμε καί έξοριμε έπίσης ό τι μ' αυτήν την Κυβέρνησιν ή Τράπεζα της Έλλάδος ύπογράφει την σύμβασιν της. Άν τώρα είναι άλλη Κυβέρνησις για μ'ς, άς τό τακτοποιήσ ό κ. Πρόεδρος αυτό, δέν είναι δική μας δουλειά.

(Διαλογικαί συζητήσεις διά τό ποσοστόν της αύθις).

κ. Α. ΧΑΡΙΤΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, κατέδικαμε την χλιμάδα τών θεμάτων διά τό μισθολογικό μόν άνέβαση την θερμοκρασίαν, έγώ...

κ. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Διακόπτων): κ. Χαρίτο, όποτε έξερτε να μάς πητε τί θα παίρνατε σάν αύθιση, με τόν τρόπο της Τραπέζης της Έλλάδος;

κ. Α. ΧΑΡΙΤΟΣ: Με 5.200 πού έχει ό Λογιστής Α' της Τραπέζης της Έλλάδος, έπ' όσον αυτή τη στιγμή είμαι Λογιστής Α', με 150 ή ή πόση μου προσαύξησης θα έπαισε πλέον να ήταν 15 ο) ο καί θα έγένετο 40 ο) ο. Συνεπώς με 18 ο) ο πολυετία καί 15 ο) ο οικογενειακά έπαύματα, ό μισθός μου από 7.272 θα γινότανε δοχ. 9.464.

Σημειώσαμε, κύριοι Συνάδελφοι, ότι τά μισθολογικά της Τραπέζης της Έλλάδος αποτελούσαν κάποτε άπόλυτη σκοτεινή ιστορία, καί δέν έδύχοντο σχεδόν πού να μάς ενημερώσουν. Συνεπώς — για τόν συνάδελφο τόν κ. Χρυσάνθη άπαντώ — εάν ίσχυαν τότε δέν παύουν να έχουν αξία καί για σήμερα. Καί έν τό θέμα της ίσης μεταχειρίσεως άείζε μία φορά τότε, σήμερα, πού πολλοί λατρεύονται οί έπιπτώσεις εκ της αύθις, άείζει 2 φορές να έπιμελόμενος σ' αυτό καί όχι να συζητάμε ότι δέν μάς συμφέρει ή λύσις της Τραπέζης της Έλλάδος καί να προτείνουμε να έπιστρέψουμε στις λύσεις κατά παραχώρησιν της δικής μας Τραπέζης.

Διατηρήστε κ. συνάδελφοι την ψυχραιμία σας για τό μισθολογικό καί άς προχωρήσουμε, διότι ό Σύλλογός μας έχει καί άλλην ζωήν, καί άν δέν ύπάσχει όλοκληρωμένη ζωή τού Συλλόγου μας, καί τό μισθολογικό δέν ύπάσχει.

Επόμενον θέμα κατ'ά μίαν κατιούσαν τάξιν εκτιμήσεως, για πολλούς άνοιστα, είναι οί προαγωγές. Ό Σύλλογός μας ξεπέρασε καί αυτό τό θέμα πάλι με μίαν προσοχή, ότι «ή προγραμματική στάσις τού Συλλόγου καί τάσις του είναι άσφαιρική ή κατάγραφισ τών όργανικών βαθμών, είναι ή έτι περαιτέρω άπλοποιήσεις από την τροχιά τού Όργανισμού καί ότι όλα αυτά τά άπέδειξαν διότι έδικαιώθησαν οί άπόμενοι αυτά τού Συλλόγου καί έν τών τελευταίως διενεργηθεισών προαγωγών». Καί με αυτόν τόν προεδρικό έντονο έναύσηθη μία τεράστια πληγή για ένα πολύ μεγάλο μέρος τών συνάδελφων καί ιδίως για τόν σημαντικό κομμό τών στελεχών της Τραπέζης, τούς Λογιστάς Α' τάξε-

ως καί τούς άμέσως μετά αυτούς, τούς 'Τοπιμηματάρχους.

Καταγγέλλω εύθέως τόν σεβαστόν Πρόεδρον πού Δ. Σ. διά την οίαν στάσιν έτήρησεν εις τό Συμβούλιον τών προαγωγών ιδίως εις τούς βαθμούς αυτούς. Έστω πρὸς μαρτυρίαν, ότι ό Γενικός Γραμματέας τού Συλλόγου μας, δέν προήχθη!

Είναι πρὸς τιμήν του.

(Φωνή εκ τών θέσεων τού Δ.Σ.):

'Αλλοίμονό μας εάν αυτή ή φωνή ή οποία ήκούσθη από πίσω είναι άλλη!... Έάν είναι τιμή για τό στελέχη τού Συνδικαλισμού να μη προάγονται, στο τέλος θα καταστήσουμε, άκόμη περισσότερον άπ' ότι έχουμε καταστήσει, να φράγιστον να βρομύουν συνάδελφοι για να άσφαιρηνθουν με τά κοινά.

Έάν ή διαπραγματεύσεις με την Διοίκησιν για τό 'Ασφαλιστικό καί τόν έκσυγχρονισμόν χρειάζονται συνάδελφοι — έκπροσώπους μας πού δέν κρίνει καταλλήλως ή αυτή Διοίκησης πρὸς προαγωγήν, άλλοίμονό μας.

'Αλλοίμονον, λέγω, εάν έσείς, συνάδελφοι, τούς εκλέγετε για να άγωνισθουν διά τό σύνολον τών προβλημάτων σας καί ή Διοίκηση δέν τούς κρίνει ικανούς οδδ καν για τόν έπόμενον τους βαθμόν. Καί ό κ. Πρόεδρος τού Συλλόγου τό κατ'άπει!

Φοβόμαι ότι ή προβολή προσωπικών περιπτώσεων είναι άβάριτος, καί τις πού πολλές φορές είναι ύποδοχημαία, αλλά έπειδή πλέον τό πρόβλημα έχει χάσει την αξίαν του καί γίνεται κομικό, θα σ'ς τό προσφέρω.

Έξήγησα μετά τις προαγωγές — γιατί πριν δέν καταδέχθηκα να έντοχλήσω — να μού πη πού περίπου «συνουλήθηκε» ή δική μου περίπτωση καί χρειάσθηκε να ξεφυλλίστη έκείνη την ώρα τό θύλο τών συζητηθέντων όνομάτων πρὸς προαγωγήν, καί άνέκραξε περιχαρής, διότι άπέλυσε θυμώθηκε γιατί δέν είχε συζητηθί τό όνομά μου: «Μά άγαπήτ' μου, μού είπε, δέν είχες φύλο ποιάτ'ρος;»! Καί εύνηχώς διότι παρόσην μάρτυς συζητήσεως τού Γενικού Γραμματέως τού Συλλόγου μας την 31ην Δεκεμβρίου έβω από τό Γραφείο τού κ. Διοικητού, για τό ίδιο άσφατικό θέμα, να διαλέγεται μετά τού Διευθυντού της Διοικήσεως, τού κ. Νυδριώτη καί να τού λέη: «Όποτε περμένετε από τά φύλλα πούτ'ρος για να με μάθεται».

Καί κατ' επέκτασιν, όταν έπ' έτίαν εις τό Γραφείον τού Συλλόγου προσέφερα την οίαν έργασίαν προσέφερα έν γνώσει τού Συμβουλίου τών κ.κ. Διευθυντών, έν γνώσει ιδίως της τελευταίας διετίας πού άρτάως να είμαστε 2 οί άπεσπασμένοι καί όταν καθοριζοιούντες διά την τάξιν τού 'Ασφαλιστικού οί κ.κ. Διευθυνταί έδιδαν τούς έπαινούς πρὸς τό Γραφείο, πρὸς τόν Πρόεδρον καί πρὸς τούς ύπολοίπους, δέν έγνώριζαν, καί δέν έγνώριζε καί ό κ. Πρόεδρος, ότι άρταως να γνωρίζουν, τά στελέχη τού Συνδικαλισμού, είτε της άπαισιότητας, είτε της ενεργούς συμμετοχάς; Δέν άρταως να τούς γνωρίζουν; Καί ό κ. Πρόεδρος, ό θιασώτης αυτής της σχολής, γιατί δέν έτυχε της ιδίας μεταχειρίσεως; Πώς συνέβη, ένώ άπουσίαζε εκ της Τραπέζης, να έχη φύλλα πούτ'ρος καί να τύχη της προαγωγής του; Ποιος τού τά έκανε τά δικά του φύλλα πούτ'ρος;

Κύριοι Συνάδελφοι, αυτά είναι τά χοντρά θέματα. Άλλά έγώ έπειδή έζησα έπ' όσον ένών έπάνω τού Γραφείου είμαι ύποχρεωμένος να προχωρήσω άκόμη περισσότερον καί να άνεδοί στο πό πάτωμα, έκεί πού στεγάζονται τά Γραφεία τού Συλλόγου. Θά τό όνομάσω αυτό τό κερφάλαιο: Λοιπή ζωή τού Συλλόγου, καί σ'ς παρακαλώ, έπιμαλούμενος την άνοχη σ'ς να τό συζητήσουμε καί αυτό τό θέμα, διότι παρουσιάζει, όλοκληρωμένως, άρταως άξιοπερίεργα.

κ. Χ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Όμιλει μακρόν τού μικροφώνου μη άκούμενος.

... ..

κ. Α. ΧΑΡΙΤΟΣ: Κύριοι Οικονομοί, για τούς λόγους τούς όσα είπα καί τά άσφα τού Ούρανου, γινώσκουσαν. Δέν προσάσθησαν να συζητήσ τό θέμα τών προαγωγών διότι σ'ς είπα ότι είναι ντροπή για τόν 'Ασφαλισμό ότι, ιδιαιτέρα τόν έπρετεινό, τό θέμα τών Λογιστών Α' τό διεξήλθε ό Σύλλογός μας με τόν τρόπον τόν όποιον τό διεξήλθε.

— Δέν δίδω άφρον άματιών σε κανέναν, ούτε καί σ'όν έαυτόν μου, εάν έχω κάποιον ρόλον εις τ'ς προαγωγάς — πού άσφαλός δέν τόν είχα — καί δέν ύπάρχει σ'όςος άπέναντί σας.

Βοχόμεθα, λοιπόν, στη ζωή τού γραφείου. Προηγήθηκε ή περίοδος μάς όλοκληρώ 15ετίας, μετά την όποιαν άνέλθε τό σημερινόν σχήμα, πού τά Δ. Σ. λίγο πολύ είχαν μία κοινήν άνεκτικτική προέλευσιν. Κατά Νόμον άδύητον έκούρσθησαν. Τεστέστησαν άφαιμάξεις, θανάτους, άναστατώσεις, φυσιολογικήν κόπασιν. Κάθε όργανισμός δίδει την αλήμην της μεγίστης τού άποδόσεως,

καί κάτω από την φθοράν σ'ς - σ'ς κάμπτεται.

Την άνανέωσιν την πιστεύω καί πολλές φορές εκ της τέφρας τού Φοίνικα. Ό κανόνας ύμους είναι, έτι έπ' όσον τό Σώμα τών 'Τσαλλήλων για να συγκρομενοποιήσμε την συζητήσιν, είναι ζωντανός Όργανισμός, από τόν ίδιον αυτόν Όργανισμόν θα άνακητήσχη ή καινούργια όμάδα, ή όποία, με όλην την ρομαλεότητα της νέας της συνθέσεως, με τό παρόθενο μάτι με τό όποιον θα θέλη τά προβλήματα, με την δυνατότητα της μακροτέρας έναντισεως, θα μπορούσιν να προωθήσ, κατ'ά το ποσοστό πού τό έργο τών παλαιωτέρων ήταν γόνιμο, χαράσσοντας έτι περαιτέρω νέες γραμμές, νέες ιδέες.

Έτσι είχαν τά πρόγματα, όταν άνέθηκε τό καινούργιο Δ.Σ., καί αυτό εύλόγως περιμένετε να συμβούν, τουλάχιστον οί νέοι συνάδελφοι πού, κατ'ά τεκμήριον, καί κατ'ά πλειονοφίαν, άνδέειξαν τό σημερινό Δ. Σ. Είναι γνωστόν τούς πάσι, ότι, ένώ ή ψηφοφορία ήτο μυστική, οί νέοι συνάδελφοι τούς έμπεστέυθησαν. Καί έπεται από την μοιραίαν έκείνην σύμπτωσιν να συζητήται στην φάσιν τών άρχαιουσών καί τό άσφαλιστικό.

Είναι φυσικόν οί νέοι να θέλουν μακρότερα την λύσιν τού άσφαλιστικού καί να μη την θεωρούν ότι είναι τού «άδωθεα παρά πέντες» τών άμείσων τους άναγώνων. Γι' αυτούς τό 50 ο) ήχισε φοβερά στό αυτιά τους, παρ' όλην την προσπάθειάν μας να τούς πείσουμε ότι οδδεις «πειθαναγκαριστός» ήσχηθη. Έν τούτοις οί συνάδελφοι οί νέοι έκριναν ότι έπρεπε να θυσούν άπ' αυτό τό άδύεξοδο, τό όποιο τούς προσέφερε, κατ'ά την γνώμην τους, έμείς καί να έμπεστευθουν τό νέο σχήμα.

Ποία ήτο ή άλλαγή λοιπόν; Η ρομαλός έκείνη ώρα, ή όποία έπρεπε στην όπωσιν τού παρελθόντος να δόση διεξόδους; Πούτων: Έφρόντισε τό Δ.Σ. για τόν α' ή β' λόγον ν' άπολυθών 3 εκ τών προσφερόμενων ύπέρβασις εκ έμμοιού εις τά Γραφεία τού Συλλόγου τών 'Τσαλλήλων της 'Εθνικής Τραπέζης. Από κλητήρες καί ό Βιβλιοθηκάριος της Λέσχης. Γόνιμο τ' όντι έργον, οί συνδικαλιστές έπρόσφεραν ός πρώτον έργον τους την κατ'άσιν άνάγκης να άποκαρηνισθουν οί έργάζόμενοι εις τόν Σύλλογον.

Δεύτερον: Ό Πρόεδρος τού Συλλόγου τη 'Εθνικής Τραπέζης, όπως είχε τό θάρρος, ό προέδρός μας να τό άναφέρη, ήσαν ό Θεματούχης Κανάρης καί στην συνέγεια τους λαμπρότατες φρονιμοποιίες, άνάμεσα στις άλλες καί ό καθήμενος μπροστά μας έδω εις τό κάθισμα αυτό, ό Κοστής Μελισσαρόπουλος.

Ό Πρόεδρος τού Συλλόγου, στο 53 χρόνια της ζωής τού Συλλόγου μας, είναι όχι μόνον ό πρώτος μεταξ' ίσων, αλλά ό πρώτος, κατ' έντολήν τού Δ.Σ. καί τού προσωπικού, τόν όποιον ή Διοίκηση της Τραπέζης άποδέχεται ως κοινωνών καί διά τις πλέον ήμισυτεχνικές σκέψεις, όπως καί τό στελέχη της Τραπέζης. Δέν έννοο τόν προθάλαμον καί την τεταμένην πολιτικήν. Καί είδαμε τό β' έξής περίορον: ένθ για, ός χρόνια θυμώματος έβω, ό Πρόεδρος τού Συλλόγου είχε άτομικό γραφείο έπάνω, καί έτσι μπορούσε να τόν προσπελάσουν εάν ένδοχόμενος στελέχη της Διοικήσεως έπιθυμούσαν να συζητήσουν κατ' ιδίαν σφοδαράτα θέματα ύπέρβασις ή άτομικά, ό μόν Πρόεδρος μας να έξωσθη καί να συστεγασθί με τούς ύπολοίπους άπεσπασμένοι τού Γραφείου μέσα εις έναν κοινό χώρον όπου μιλούντων καί θυγαίνων κάθε ήμέρα συνάδελφοι καί έξενει, ό δέ Γεν. Γραμματέας να κατελήμμεν τό άτομικόν γραφείον τού Προέδρου.

Νοοτροπία; Δείγμα τών καιρών: Έκτός εάν ό κ. Πρόεδρος είχε ύπ' όλην του ότι τού γραφείο του δέν θα τό πολυηχοημοποιή καί εκεί πού είνα, διότι στα αυτιά μας συχνά φάνε έκείνο τό «έδω Πρόεδρος εκεί Πρόεδρος», αλλά στανίως θορυπάται Πρόεδρος, καίτοι ό ίδιος γνωρίζει πολύ καλά ότι οί προσάτοχοι αυτού καί με καρίαν άκόμη δυναλώς άπεμακρόντον από τό γραφείον τους, από τις 8 έως τις 2,30'. Λέγεται, ότι ένα μεγάλο μέρος της όρας του, τό κατανάλαισε εις τά Γραφεία της Όμοσπονδίας. Θά προτιμούσαμε να ήσχολετό περισσότερον με την δραστηριότητα τού δικού μας τού Συλλόγου καί να είναι θέβας ότι ό Πρόεδρος της Όμοσπονδίας καί οί όφες πού εργάζεται τό 'Εκτελεστικό στην Όμοσπονδία έπακούον για την δραστηριότητα τη δικήν της. Άς κρατηθούμε ζωντανή έμεις για να σταθί καί ή Όμοσπονδία.

Άλλη, παρόδοξη, έργασιφίλος εκδήλωσις τού νέου Συμβουλίου ήταν, ότι άρτα κατέλαβον τίν χώρον ό Πρόεδρος καί οί ύπόλοιποι άπεσπασμένοι, πλην τού Γενικού Γραμματέως, τόν μεγάλον έκείνον χώρον, έθγαλαν την δακτυλογράφο καί την λογιόγραφο τού Συλλόγου σ' έναν μικρό χώρο, ό όποιος δέν έξασερίσεται από πούθεν! Καί έχουν τό θάρρος να καταγγέλουν άνθυγιεινές συνθήκες όργασίας για τά Καταστήματα!

Η «ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ», Κύριοι, γν-

δόχησεν ό κ. Πρόεδρος, ή μάλλον ή «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ» κάπου σε κάποια γωνιά της, στο τελευταίο της φύλλο, να μάς πη έν τέλει, ότι οδδεις εκ τών 21 μελών τού Δ.Σ. είναι σε θέσιν να έπιμελήθη την έκδοσιν της καί ότι έχουμε προσλάβει έμμοιόν δημοσιογράφον για να συντάξη την «ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ» στην εποχή όπου ή Παιδεία έπιτρέπει καί σε Δημοτικά Σχολεία να θάδουν με έργασία τών μαθητών έφημερίδα δική τους. Έξ ου καί τά λαταδιαμένα σχόλια. Διότι τί περιμένετε, πώς μπορεί ένας έξένος τήν οίκονγένειά μας όση καλή θέληση καί άν έχη να γράψη τό μαθητικό σχόλιο, πού άποτελεί καί τόν πνεύμα της «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ». Λογαριάζετε, ότι ένδοχόμως κατανεμήθηκαν θέσεις, καί δέν προβλέφθηκε ένας άνθρωπος πού να μπορεί να όπιμελήθη, με 4 άπεσπασμένους, την έκδοσιν της «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ». Περαιτέρω πορεία τού Γραφείου μας. Έπέμενα καί έπιμενω ότι τό νέο σε ήλικία προσωπικό έξέλεξε τό σημερινό λογοδοτούν Συμβούλιον...

(Διαλογικαί συζητήσεις.) κ. Α. ΧΑΡΙΤΟΣ: Κατά τεκμήριον είπα, καί είπα ότι ή ψηφοφορία είναι μυστική. Δέν πρόκειται να σ'ς κάνω τόν μεγάλο ότι διάβασα μέσα από τούς φακέλλους τά ψηφοδέλτια, αλλά ή αντίδοσις τών νέων μπροστά στις συνθήρες τις επαγγελματικές, μπροστά στις άμειβές τους, ήταν έκδηλότατη καί έφάνηκε τί άκριβώς ήσχοσαν από τό έπόμενον Δ.Σ. Καί ή άνταπόδοσις αυτή ήταν, σε 4 άπεσπασμένους να μη θεσθί μία θέσις εκ τών ύπερβόντων λειτουργικών τού Γραφείου, να άνατεθί σ' έναν νέον συνάδελφο. Γνωρίζετε την ήλικία καί τών 4 άξιοσβεστών μελών τού Γραφείου, τού κ. Προέδρου, τού κ. Γενικού Γραμματέως, τού Έφόρου της Λέσχης καί τού κ. Α' Αντιπροέδρου. Δέν όφθηκε ένας εκ τών μικρών, έξ έκείνων οί όποιοι άμειβόμενος τούς ένεπιστεύθησαν, να τού δώσουν ένα άξιώμα ούσασιν, από τό όποιον να συμβάλη διά της προσωπικής του συμμετοχής εις τό έργον τού Συλλόγου. Αντίθετως έβαν από τούς έλαχίστους έκείνους της νέας φρουράς, οί όποιοι εύρέθησαν μέσα στο νέο σχήμα, κατέβησαν την έντολήν, την όποιαν τού δόσατε καί άπεχόμενος. Δέν είπα ποτέ τί γιατί. Ένιοτε ή σιωπή δέν είναι καλό πράγμα, καί τό όημα της Συνελεύσεως ίσως θα είναι ή καλύτερη εύκαιρία για να άποδείχθι τό αντίθετο. Έν πάση περιπτώσει δέν μπορεί να έκδικήσιν κανείς κανέναν, διότι δέν θέλει να πη για πούν λόγον δέν θέλησε να συνεργασθί. Είναι ύμους χαρακτηριστικόν ότι καί αυτός ό όποιος έφηνε μέσα από τό Δ.Σ., νέος στην ήλικία ήταν.

Σκεφθήτε, κύριοι συνάδελφοι, με την άπεργία, ή όποία μαστίζει τό συνδικαλιστικό κίνημα της 'Εθνικής Τραπέζης, ότι 4 συνάδελφοι οί όποιοι διαχειρίζονται (πολλοί από σ'ς ίσως να άπορούν γιατί συζητούμε για τό Γραφείο. Κυρίαρχον Σώμα ή Συνέλευσις, αλλά ή Συνέλευσις καλείται, με 100 ή 200 άνθρώπους παλόντας, με δόση μία έντολή πρὸς ένα Δ.Σ., τό όποιον χαράσσει μία πολιτική καί καλείται τό πολιτικόν, να υποσπασμε να τό ποιήσ έτσι, Γραφείον να έκτελέσθ. Αήτη την αξίαν έχει τό Γραφείο αυτό, τό όθρος έχει καί έπρεπε να έχαν φρονιματισθί από τις προηγουμένης 15ετίας τό παρδένειμα όπου 'Τατολίσσα Β' είχαν γίνει Γενικοί Γραμματείς καί 'Αντιπροέδροι τού Συλλόγου. Φοβόμαι, όπως σ'ς είπα πού πού, για την άγνοια όρα, ή όποία έχει καταλάβει τόν Συνδικαλισμόν μέσα στην 'Εθνική Τράπεζα. Σκεφθήτε άν οί άνθρώποι τούτο — ό Θεός να τούς δώσχη πλήρη μακροήμερον — κωντός ψαλμός άλληλοτά, έγκαταλείφον τό άχαρόν έπάγγελμα μάς καί παραδοθουν στην τάδε της έλευθέρως ζωής, από πούσις θα προέλθουν τό στελέχη; Άπό αυτών πού μία φορά στις τόσες συναντιώνται στην συνεδρίαση ενός Δ.Σ. ή από αυτούς της έπαρχίας, πού περμένουν να έλθουν στην όλομεία δυό ή τρείς φορές τό χρόνο; Πού θα προγινώσκουν, εάν έσείς οί συνάδελφοι θέλετε έξ αυτού τού σχήματος να άνανεώσητε την έμπεσποσύνην σας;

Άποτελεί μίαν πρόκλησιν καί μίαν πρόκλησιν αυτή ή άποστρέψη, να τό σκεφθί έβω από κάθε άλλην διάθεσιν τού παρόν Συμβουλίου, ότι είναι ή ύστάτη του εύθύνη αυτή. Η Τράπεζα τού 1970 είναι άλλη από έκείνην τού 1953. Άλλοίμονο, ναί, είναι άλλη καί όποιος δέν τό έχει άντιληφθί καί δέν έχει άποβάλει τόν στερεόν συναισθηματισμόν καί δέν έχει άποβάλει τις συνδικαλιστικές μεθόδους έργασίας έκείνης, της οπολισμικής περιόδου, πλέον για να μάς έχη άποστεί καί από τά προβλήματα μάς καί από την έπαφην του με τό προσωπικό.

Σημεία, κ. συνάδελφοι, πρὸς τούς νέους συνάδελφους. Αυτοί είναι ή έγγύς τού μέλλοντος της 'Εθνικής Τραπέζης, εάν αυτοί γρήγορα δέν μολοισθουν με το έμμοιόν τού Συνδικαλισμού — άν τό θέλετε έτσι — καί άν δέν άντιληφθουν, ότι τό ψαμί μας έτσι θα κατοχυρωθί, κα-

τω από την ζωντάνια, τά γρήγορα εφελξ τά δικά τους, καί όχι την άετηρωσκήρωσιν, καί όχι τό χαμομήλι τό δικό μας, θα πάη κατ'ά διάβολον, ένδοχόμενος καί ή ίδια ή Τράπεζα καί όχι μόνον ό Συνδικαλισμός της.

Πρὸς Θεού, δέν μπορούμε να συζητάμε πλέον ούτε για τούς πολλούς Συλλόγους, ούτε για τούς τώως 'Αθήνων, ούτε για τούς της τώως 'Εθνικής. Τά προβλήματα αυτά, είναι πλέον μοιραία να τό δοίμε, ότι θα δροσιν την φυσιολογικήν τους λύσιν, όταν ή φρουρά τού νέου κήματος έλθι ή ώρα να μάς ζητήσιν τόν έλεγχο καί όταν μάς τσασάσουν ότι τούς κοροϊδέψαμε, ότι τούς είπαμε ότι «θα σ'ς κάνουμε είδωλν μισθολόγων» καί άντ' αυτού σπεύσαμε καί καταλάβαμε τις καρέκλες τών Προέδρων, τών Γραμματέων καί τών Φαρισίων καί τούς γράψαμε στα παλιά μας τά παπούτσια...

κ. Α. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι, σ'ς παρακαλώ να έλέγηται αυτά πού λέτε, διότι δέν γράφαμε κανέναν στα παλιά μας τά παπούτσια, σεβόμεθα τούς πάντας.

κ. Α. ΧΑΡΙΤΟΣ: Κύριοι Γενικά, σ'ς είδικά, ό όποιος άποτελείτε μίαν έγγύς — καί για μένα προσωπικά έγγύς — ιδιαιτεση — για την τόχη τού Συμβουλίου τούτου, σ'ς έχω άπονεμί σε χρόνον άνύσπατο, καί δέν έτι άρήνω αυτά — όποιος τό είπα — τόν έπαινό μου καί από τόν καρδ της συνεργασίας μας.

Σ'ς κ. Γενική Γραμματέα, έξερτε ότι ή κομψότης έξυπηρετεί μερίς ενός όριον την πραγματικότητα, όταν πρόκειται να διαρτή, ύμους, ή ούσία, καλόν είναι να πηγαίνη στην πάντα. Άναλαμβάνω τις εύθύνες για όσα μί κόσμια είπα. Προσπατώσ αυτά δέν σ'ς άφροσυν. Σ'ς τιμώ πάντοτε καί περιμένο πολλά από σ'ς καί περισσότερα από όσα δώσατε ήθη.

Καί έλάγιστα θα πώ για την Διαχείρισιν. Ό Σύλλογός μας προέβη, ός μί είχε δικαίωμα, σε διαπύς άνακαινισμού της Λέσχης της τάξεως περίπου τών 200.000 δοχ. καί πλέον, ένθ κοινά τέτοιο δέν ήταν άναγεγραμμένο εις τόν Προϋπολογισμόν.

Τόν παρακαλώ, στην διάρκεια τών έργασιών της Συνελεύσεως, εάν έχη να παρουσιάσχη τώρα, διότι ή άπόσταση από μάς χωρίζει με τό ασανσδό είναι έλαχίστη, πρακτικόν της όλομείας τού Συμβουλίου πού να δειχνη ότι έλήφθη έγκρισις διά τά συγκεκριμένα έργα, τά όποια θα έγίνοντο εις την Λέσχην, εάν ύπάρχη, εν συνεχεία, πρακτικόν συγχρητήσεως 'Επιτροπής διά την διενέργεια μειοδοτικού διαγωνισμού, εάν ύπάρχη φακέλλος τού μειοδοτικού διαγωνισμού, εάν ύπάρχη Πρακτικόν Συμβουλίου, πού να κατεκυρώσθ ή μειοδοσία, εάν ύπάρχη Πρακτικόν 'Επιτροπής παραλόβης έργων, να μάς τά προσημοποιή. Θά περιμένο δέ μέτρη να λήσουν οί έργασίες της Γεν. Συνελεύσεως να προσκομισθουν. Άλλά καί άν άκόμη προσκομισθουν, καί αυτό θα με γεμίση άγάλλασιν,

Η όμιλία τού συν. Γαληροπούλου

Ό Πρόεδρος δίδει τόν λόγον εις τόν κ. Γαληροπούλου.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Έχω μίλησει άλλη μία φορά από τού βήματος τούτου, όταν εδρίσκοντο άλλοι εις την θέσιν πού εύρίσκεται τώρα τό παρόν Δ. Σ.

Με τό παρόν Δ.Σ. ξεκίνησαμε καί εκάμαμε μία μεγάλη προσπάθεια έμπεόμενοι από άνδιτελείς σκοπούς. Ότι είχε ύποσχεθί ό κ. Πρόεδρος τό έπίσπευ, καί πιστεύω ότι έξακολουθεί να τό πιστεύη.

Λιανήν φυσικά είναι τό γεγονός ότι κατόπιν της άναδείξεως τού Συμβουλίου διά της ψήφου σας δέν συμπεριελήφθη εις τό Προεδρείον καί εις τούς συνάδελφους. Φυσικά ή πέτα καί ή κρίσις τού κ. Προέδρου εις τούς άνθρώπους τούς έξ ακολουθεί να τό πιστεύη.

Εγχομαι έπ' της ούσίας. Δέν άνένθηκα εις τό όημα, έπειδή με έποκάλεσε ό κ. Χαρίτος, διότι έγώ είμαι ό νέος, ό όποιος άπεχώρησε μετά 4 μήνες από τό παρόν Δ.Σ.

Οί λόγοι της άποχωρήσεός μου είναι σοβαροί. Περιέμενα να δώσω έξηγήσεις έπ' της άποχωρήσεός μου από τόν Σύλλογον, άρτα έβλεπα εις την 'Γραμπελίσκην» ή εις μία άνακαινισμόν τού Συλλόγου ότι ένα μέλος εκ τού Δ.Σ. παρητήθη καί την θέσιν αυτού έλαβεν έτερος συνάδελφος.

Αντιτυχώς δέν άνεγάρφη ούτε εις της 'Γραμπελίσκην, αλλά ούτε καί εις καμμίαν άλλην άνακαινισμόν τα, ή όποία φυσικά λόγω τών είδων μου ύπόχρεον να δόση έξηγήσεις εις έμάς, οι όποιοι περιβάλατε με τόση εφελγία έμπεσποσύνην τό από τόν κ. Τσουδερόν ψηφοδέλτιον καί φυσικά καί έμένα, θα σ'ς είπω τούς λόγους, οί όποιοι με έξηγάγκασαν να παρητήθ εκ τού Συλλόγου.

Οί λόγοι είναι οί έξής: 'Επείμενα από τόν κ. Τσουδερό να έφρασση μίαν δημοκρατικήν πολιτικήν μέσα εις τό Συμβούλιον. Δέν μπορώ να

έγώ, διά λόγους τυπικούς καί μόνον, — διότι είναι δοκιμασμένη ή καθάρτητα τών συνάδελφων — θα άρνηθώ άπαλλαγην τους διότι περιφρόνησαν την διαδικασία την διαχειριστικήν καί έδέχθησαν να προδούν σε διαπύνην, ή όποία δέν ήτο άναγεγραμμένη εις τόν προϋπολογισμόν τού παρελθόντος έτους. Καί μόνον γι' αυτό.

Άκόμη, έπ' ήρξε μία αξιέπαινος χειρωνακία τού Συλλόγου μας: ή υιοθέτησις ενός άσφατικού χαρτίου. Θά ήθελα, έπίσης, να δώ ότι προηγήθηκε ή λήψις άποφάσεως από τό Δ.Σ. καί ότι έπικροούσθησεν ή υιοθέσια. Θέλω χρονολογία προηγουμένη της πράξεως της υιοθέσιας.

Θεωρώ, έν πάση περιπτώσει, πέραν τών όσων έγιναν, τών άτόπων ως πρὸς τό διαδικαστικόν μέρος της διαπύνης, καί προσέτε, χαχατηρίζε αυτό μίαν νουτροπία — τά λεφτά δέν είναι δικά μας, τού καθενός σάν Συμβούλιον, είναι περιουσία νεκρών καί ζωντανών συνάδελφων, ότι ή Λέσχη μας παρουσιάζει μίαν φθίνουσαν άπόδωσιν εργασιώνστην καί οί λόγοι είναι γνωστοί: 'Όταν κλείνουν τά μεγαλύτερα έστιατήρια στο κέντρον της πόλεως δέν θα ήταν δυνατόν, στο παθητικό έκείνου κτήριου να συντηρηθί μία Λέσχη. Είναι ή έπαχί τού σελφ-σέρβις στο γεύμα καί ή έπαχί της ταβέρνας στο βραδινό.

Τό 1967, κύριοι, είχαμε 152.000 όφέλεια έξ όλης της διαχειρίσεως από την Λέσχην. Τό 1968 έπαισε στις 110.000 δοχ. Τό 1969 έφθασε στις 80.000. Καλώ τό Δ.Σ. να μού πη: Με μία πρόβλεψη άποδόσεως, ένθ μπροστά του είχε αυτή

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ κ. Δ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

‘Ο Γεν. Γραμματέυς τού Διοικ. Συμβουλίου του Συλλόγου κ. Δημ. Παπαϊωάννου, άπήντησεν εις τās παρατηρήσεις και ύποδειξεις τών διαφόρων όμιλητών, έκ μέρους τού Διοικητικού Συμβουλίου.

Συναδελφοί,

Χαίρω διότι εύρίσκομαι εις την εύχάριστον θέσιν νά άπαντήσω εις τās επικρίσεις τών Συναδέλφων, οι όποιοι όμίλησαν. Πρώτον θά ήθελα νά άπευθύνω χαιρετισμόν πρós τούς Συναδέλφους τώνέπαρχιακών μας κα ταστημάτων οι όποιοι έκπροσωπούνται διά του συνόλου σχεδόν τών Συμβούλων μας τών έπαρχιακών κατ' τών. Τό ένδιαφέρον μας είναι τό ίδιον δι' όλους τούς συναδέλφους. Διά τούς συναδέλφους τών έπαρχιών όμολογούμεν ότι είναι ηϋζήμενον. Είναι πολύ συγκινητικών όταν έπισκέπτεται κανείς έπαρχιακά καταστήματα και βλέπει μέ τās τελείως άπαράδεκτους χαμηλάς άποδοχάς τās όποιās λαμβάνουν τās 3)4 τού προσωπικού νά εργάζονται μέ τόσην άφροσύνην και θεβαίως άγωνιούν νά μανθάνουν νέα τους από την Διοίκησιν του Συλλόγου και από όλους τούς Συναδέλφους μέ τούς όποιους έπικοινωνούν διά του τηλετύπου ή διά του ΤΕΛΕΞ. Συνεπώς όφικαίως τό Δ. Σ. αίσθάνεται ύποχρέωσίν του νά προσφέρη περισσότεράν —μή πρός κακοφωνισμόν ύμών— έξυπνέρητην εις τούς Συναδέλφους τών έπαρχιακών Καταστημάτων.

Λυτούμαι διότι άπεχώρησεν τό σεδαστόν Πρόεδρος τών Συνταξιούχων, όστις λόγω κοπώσεως και λόγω άνειλημμένων ύποχρεώσεων δεν ήτο έρσε νά σās άπευθύνη έναν χαιρετισμόν όπως έπέθυμε. Είχαμε τόνισει εις την περυσινήν μας Γεν. Συνέλευσιν και κατά τās άλλας ότι χρέος τής επαγγελματικής όργανώσεως τών εργαζομένων είναι νά συμπορεύεται και νά συμβαδίζει μετά τής όργανώσεως τών συνταξιούχων μας, διότι άπέτέλεσαν αύτοί τό πρώτον θέμα και ήσαν αύτοί οι διδάσκαλοι ήμών και έν τή 'Υπηρεσία και έν τώ Συνδικαλισμώ. Συνεπώς, συνεπές

Αί συλλογικάι συμβάσεις

‘Επίσης ό κ. Παππάς μάς είπεν ότι πέρσι ό νύν Γενικός σās Γραμματέυς κατηγόρησεν την τότε Διοίκησιν του Συλλόγου μας ότι ώρειλε νά καταγγείλη την Σύμβασιν εργασίας και νά προβή εις την διαπραγμάτευσιν διά την σύναψιν Συλλογικών Συμβάσεων. Τό είπα τότε, όχι μόνον πέρσι και καθ' όλες τās προηγούμενās θητείας τών προηγούμενων Συμβούλιών, όχι μόνον τού σημερινού δεν ήτον προκατόχων ακόμα τούς έτόνίζα ότι φείλουν νά διαπραγματεύονται διά τών Συλλογικών Συμβάσεων και σήμεραν τό Δ. Σ. αύτό έφαρμόζει. Δεν μπορούσαμε νά κάνωμε τίποτε περισσότερο, κύριοι σās συνάδελφοι, διότι θρήκαμε μίαν Συλλογικήν Σύμβασιν ήδη καταγγελθείσαν από τής 20ής 'Ιανουαρίου του 1969. Συνεπώς ή θητεία ή ίδιική μας, την όποιαν άνελάβουμεν στίς 30 Μαΐου περίπου, ήτο μέ καταγγελθείσαν Σύμβασιν. Καί καλώς! ‘Επρεπε συνεπώς νά άναμεινώνμεν την έκδοσιν αύτής τής άποφάσεως. ‘Ηρώτησεν ό κ. Παππάς, διατί δεν έπέσασμε νά έκδοθθ άπόφασις γρήγορα. Διαφεύγει τού κ. Παππά άτι στίς 10 Μαΐου πριν ή άναλόδομεν τά καθήκοντά μας έδημοσίευθη τό Ν. Δ'γμα 186 διά τού όποίου έρυνήζοντο δι' άλλου τρόπου αί Συλλογικάι συμβάσεις και δεν ύπήρχον καν Διαιτητικά Δικαστήρια και έκηρύχθη λήξασα ή θητεία αύτών τών Διαιτητικών Δικαστηρίων μέ συνέπειαν νά άνασυγκροτηθών τών 'Ιούλιον γιά νά έκδικάσων τών Σεπτεμβριον αύτην την ύπόθεσιν. Συνεπώς ό χρόνος κατά τών όποιον έμείς χειρίζομεθα τά θέματα τά δικά σας μέ την έμπιστοσύνην την ιδικήν σας ύπήρξεν νεκρός από πλευράς νομοτύπου συγκροτήσεως τών Διαιτητικών Δικαστηρίων και ύπάρξεως αύτών τών Διαιτητικών Δικαστηρίων. Συνεπώς, άγαπήτη μου Συναδέλφε κ. Παππά, δεν ήτο δυνατόν νά κάνωμε τίποτε έν όψει τού διορισμού νέων Δικαστών οι όποιοι —ειρήσθω έν παρόδω—διωρίσθησαν και κατά καινήν τύχην εάν θέλανε ή καλήν προήχθησαν τότε από τών 'Υπουργών Δικαιοσύνης και πρόεκυψε πάλιν άνάγκη άκάνεωσεως τής θητείας διορισμού νέων δικαστών, συνεπώς εις αύτό τό χρονικό διάστημα δεν ήτο δυνατόν νά κάνωμε τίποτε, ακόμα δε περισσότερο, διότι εύρίσκομένης μιάς συλλογικής διαφοράς ένώπιον Διαιτητ. Δικαστηρίων, ούδεμία όργάνωσις είναι δυνατόν νά κάμη πλέον έντονον έκδήλωσιν ειμή μόνον νά προσφεύγη εις τό 'Υπουργείον 'Ερ-

πρός την διακήρυξιν αύτήν τό Δ. Σ. συνεργάζεται στενότερα μετά τής επαγγελματικής όργανώσεως τών συναδέλφων μας Συνταξιούχων (Χειροκροτήματα). Καί ήδη έχομεν προσδιορίσει μηνιαίαν συνάντησιν. Την πρωτοβουλίαν την άφήσαμεν εις τόν Πρόεδρον τών Συνταξιούχων.

Θά άπαντήσω εις τούς Συναδέλφους μας οι όποιοι μέ τόσην έπιθεσιν μάς καυτηρίασαν.Χαίρομαι διότι δεν θά άρχίσω πρώτα από τόν φίλατον κ. Χαρίτον αλλά θέλω νά ευτυχώς έγινε καλός μαθητής. Μέ άπεκάλεσε και μέ άποκαλεί πάντα διδάσκαλόν του. Χαίρομαι διότι πράγματι έφέτος διεπίστωσα ότι είχαν έπίδοσιν εις την μάθησιν, σέ μερικά σημεία όμως άπό τών έδωλιών τής αντιπολιτεύσεως θά μάθη περισσότερα. Διά μερικά χρόνια, από τών έδωλιών τής αντιπολιτεύσεως έπαναλαμβάνω, και από εκεί και πέρα θά γίνη πράγματι τέλειος.

Θά άρχίσω κατά σειράν από τόν συνάδελφον κ. Παππάν. ‘Ο κ. Παππάς εύτυχώς θήρκε κάποιον θέμα νά μάς αντιπολιτευθθ. Βάσει του άρθρου 9, μάς είπε, παρ. τάδε του Καταστατικού ώφείλαμεν νά κοινοποιήσωμεν εις σās την Λογοδοσίαν τού Δ. Σ. 5 ημέρες πρós τής Συνελεύσεως. Χαίρω πάρα πολύ διότι αύτό ήτο τό μόνον θέμα διά τό όποιον μάς κατηγόρησεν. ‘Η εύθύνη αύτή άνήκει εις τόν 'Γενικόν σās Γραμματέα και δεν είναι παρανομία, ούτε παράβασις τού Καταστατικού. ‘Ητο δυνατόν νά συγκαλέσωμεν Γεν. Συνέλευσιν, κύριοι, και νά έλθωμε έδω νά σās πούμε ότι... Τόν μέν Ταμειακόν άπολογισμόν τόν κάναμε. Και νά σās πούμε αύτην την περίπαισιν έχομεν ή νά μήν είχαμε καν Λογοδοσίαν νά κάναμε. Συνεπώς ούτε παρανομία είναι ούτε παρατυπία. Ταύτα πρός καθησύχασιν τής συνδικαλιστικής συνειδήσεως τού Συναδέλφου Παππά, ό όποίος είναι νέος και τόν χαίρομαι διότι πράγματι έπιμένει μέ τόσην σταθερότητα εις τās άπόψεις του άλλα και παντός άλλου τρίτου ό όποιος προσεπάθησεν διά τής διαβολής αύτής νά συκοφαντήσθ τό Συμβούλιον ότι παρανομεί εις τό Καταστατικόν. ‘Εάν αύτή είναι παρανομία εύχαρίστως την άναλαμβάνει ό Γενικός σās Γραμματέυς.

ας Διατάξεως ήλλά τά όποια πρέδει νά τά κοινοποιήσουν 5 ημέρας ένωρίτερον».

Βλέπετε λοιπόν ότι συνεμορφώθημεν άπολύτως μέ τό άρθρον 9 τού Καταστατικού.

‘Ο κ. Παππάς μάς είπεν ότι δεν ξέρει εάν έλοι οι ύπάλληλοι της Τραπεζής έλαβον τās άδείας των τās κανονικάς, και εγώ δεν ξέρω. ‘Αρκεί νά σās πώ ότι καταγγείλαμε πέντε φορές την Τράπεζαν διά τήμη ή χορήγησιν τών άδειών, άρκεί νά σās πώ και τό διαβάσαμε κ. Παππά, και πρέπει νά τό ξέρετε εις την «ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΝ», τά έγγραφα τά όποια έστειλαμεν εις τό 'Υπουργείον 'Εργασίας ότι δεν χορηγούνται αί άδειαι και θά έπρεπε νά ξέρετε την άπάντησιν του 'Υπουργείου την όποιαν έδημοσίευσαμεν εις την «ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΝ» ότι έκάλωσε τούς Διοικητάς τών Τραπεζών και τόν συνέστησε πιστήν έφαρμογήν τής εργατικής Νομοθεσίας κλπ. κλπ. και τās έγκυκλίους τής Τραπεζής, αί όποιας έξεδόθησαν αύτηντόραται και άναφέρουν ότι θά τιμωρήσουν τούς Διευθυντάς οι όποιοι δεν χορηγούν άδείας. Πέραν αύτού τί περισσότερον μπορούσαμε νά κάνωμε εάν οι Δ)νται τών 'Υποκαταστήμάτων έπιληήμονες τώνύποχρεώσεων των και μή έφαρμόζοντες τās Διαταγάς τής Διοικήσεως δεν τās έφαρμόζουν και άναγκάζουν τίθι δεν τās έφαρμόζουν λόγω έλλείψεως προσωπικού, τί περισσότερον νά κάνωμε;

Τόν Δ)ντην του 'Υποκαταστήματος Χαλανδρίου τόν πήγαμε εις την 'Επιθεώρησιν 'Εργασίας, τόν Δ)ντην του 'Υποκαταστήματος Καλλιθέας τόνπήγαμε εις την 'Επιθεώρησιν 'Εργασίας, τόν Δ)ντην τών Πατρών τόν πήγα από έδω εις την τριμερή συνεργασίαν και τούς καταγγείλαμεν δι' ύπερβασιν ώρων εργασίας και έφθασαν μέχρι τού σημείου νά μού πουν από τό προσωπικόν ότι ήγιναν περισσότερον αύστηρής και από τούς 'Επιθεωρητάς 'Εργασίας. Βεβαίως ήγιναν περισσότερον αύστηρής διότι έτσι ώφείλαμε νά κάνωμε, διότι έτσι πιστεύομεν ότι πρέπει νά έξυπηρετηθών οι Συναδελφοί. ‘Όταν έλάβαμε πάντα τά μέτρα και διά τών άναφορών μας πρós τών 'Υπουργών 'Εργασίας και πρós τήνΔιοίκησιν τής Τραπεζής και εις τό 'Υπόμνημά μας έτοιμάσαμε πριν νά χορηγηθών αί άδειαι και έξεδόθησαν αί δέουσαι διαταγαί, πέραν αύτού είναι θέμα Δ)ντών και θέμα ύπάλληλων νά αξιόσωσιν την άδειάν των και όφείλουν οι Συναδελφοί νά έχουν τό θάρρος νά αξιώνουν νά λάβουν την άδειάν των, δεδομένου ότι στηρίζουν εις την έγκρισιν και εις Διαταγήν τού Διοικητού περί χορηγήσεως τών άδειών κανονικάς και έντός του ήμερολογιακού έτους κατά τό όποιον την δικαιούται ό κάθε Συναδέλφος, άδιακρίτως εάν μπου νά την πάρη χειμώνα ή καλοκαίρι, αύτό δεν μπορούμε νά τό επιβδύλωμεν, δυστυχώς.

Εις τόν κ. Δελνίδαν. ‘Ο κ. Δελνίδας μάς συνεχάρη και τόν εύχαριστούμεν. Δεν μού έδωσε όμως την ευκαιρίαν νά θίξη περισσότερα θέματα ώστε νά λάβη την άνάλογον άπάντησιν. ‘Επειδή ήσυχολήθι μέ τό 'Ασφαλιστικόν και ήσυχολήθησαν και άλλοι Συναδελφοί, θά μού έπιτρέψετε νά άσχοληθώ και εγώ περισσότερο από τούς άλλους Συναδέλφους εις τό θέμα τό ασφαλιστικόν.

‘Ο Συναδέλφος κ. ‘Αστέρης διά πρώτην φοράν όμίλητης εις την Γενικην Συνέλευσιν, όμολογώ ότι είχε πολύ θάρρος νά διεξέλθη όσα θέματα από χειρογράφου διεξήλθεν και τόν συχαίρω διά τό θάρρος του, διότι έχομεν συνηθίσει έδω έλοι οι Συναδελφοί άσχολούμενοι εις τά κοινά μας οι πρωτόπαιροι, εάν θέλανε Συνδικαλισται οι τό πρώτον έμφανιζόμενοι από τού βήματος νά τούς κατέχη δειλία και πολλές φορές έγκαταλείπουν τό θέμα άμαχητί. Χαίρομαι διά τόν κ. ‘Αστέρην ό όποίος πράγματι είχε την ύπομονήν νά άναγκάσθ έλο τό χειρόγραφον τό όποιον είχεν έτοιμάσει.

Μάς είπεν ότι δεν καταγγείλαμεν τās αύθιαιρέσις, δεν διεπιστάσαμεν άυθαιρέσις, άγαπήτη μου, εάν δεν χορηγούνται αί άδειαι τού προσωπικού τό καταγγείλαμε, εάν τό προσωπικόν εργάζεται πέραν τών κανονισμένων ώρων, τό καταγγείλαμε και αύτό και ήξιώσαμε νά άμείνωται δι' αύτό. Αύθαιρέσις όμως μεταξύ Συναδέλφων εύτυχώς δεν διεπιστάσαμεν ταύλάχιστον κατά την έννοιαν τής άυθαιρεσίας πού έδημιουργήθη πρós έτών εις τό Κατάστημα τής Πλατείας Συντάγματος.

‘Η συνένωσις τών Συλλόγων

Είπεν ό κ. ‘Αστέρης και ένα άλλο θέμα. ‘Ανεσέρθη εις την συνένωσιν τών Συλλόγων. Χαίρομαι πού μού δίδεται ή ευκαιρία νά άπαντήσω από τού θέματος αύτού διεξοδικώς. Πρόγιναι έπρεπε νά ύπάρχη μία έννιαία Συνδικαλιστική όργανώσις εις την Τράπεζαν και νά μή είναι κα-

τεσπαρμένες οι δυνάμεις. Αύτό όμως, άγαπήτη μου Συναδέλφε και άγαπήτσί μου Συναδέλφοι, έλοι σας, δεν ώφείλεται εις την Διοίκησιν τού Συλλόγου 'Υπαλλήλων τής 'Εθνικής Τραπεζής. ‘Η Συλλογακή μας ήγεσία είναι ένιαία, δεν παύει νά είναι ή Συλλογική μας ήγεσία είτε ό Παπαϊωάννου είναι, είτε οιοσδήποτε άλλος. ‘Η Συλογική μας ήγεσία ή τότε, ή προτάσει της και ή άποδοχή τής τότε αντιπολιτεύσεως εις την όποιαν μετείχον και εγώ άπεδέχθη προποίησιν τού Καταστατικού μας, διά τής όποιās προβλέπεται ή έγγραφη ως μελών τού Συλλόγου μας πάντων τών εργαζομένων έξ οιασδήποτε προλευσεως και άν είναι. ‘Ο κ. Χαρίτος μπορεί νά σās δεβαιώση εάν κατά την διάρκειαν τής θητείας του είχε καμμίαν δήλωσιν κανενός άλλου Συναδέλφου οιασδήποτε κατηγορίας νά έγγραφη εις τόν ίδικόν μας Σύλλογον. ‘Ο κ. Θεοφανόπουλος, ό Γεν. Γραμματέας, μπορεί νά σās δεβαιώση και εγώ σās δεβαιώνω ως νύν Γενικός Γραμματέυς ότι ούδεμίαν είχαμε πλην μίας περιπτώσεως άδειπαιών, μιάς κυρίας κάποιου ύποκαταστήματος. ‘Υπεδλήθθ εις ήμάς τώρα και έμείς εύχαρίστως την έδέχθημεν. Περισσότερον μίαν γνωμοδότησιν τού δικητόρου νά δώ πώς θά την έγράψω.

Συνεπώς ή εύθύνη αύτή τής μη ένιαίας έμφανίσεν τού προσωπικού δεν άνήκει, άγαπήτη μου κ. ‘Αστέρη, εις τόν Σύλλογον τής 'Εθνικής Τραπεζής, άνήκει εις όλους τούς άλλους Συλλόγους τού προσωπικού τής 'Εθνικής Τραπεζής πλην τού Συλλόγου τού ίδικού μας.

Αύτή είναι ή άπάντησίς μου εις την άπορίαν τού συνωδ. κ. ‘Αστέρη. ‘Ο κ. ‘Αστέρης μάς είπε και κάτι άλλο. Πρέπει νά ύπάρχη ή συμμετοχή τής Εργασίας εις τό κεφάλαιον 'Υποβέτω ότι έννοεί την συμμετοχήν τών

Τό άσφαλιστικόν θέμα

‘Εχομεν τό άσφαλιστικόν θέμα και άπαντώ εις όλους τούς Συναδέλφους οι όποιοι τό έθιξαν. ‘Αγαπητοί Συναδελφοί, γνωρίζετε πέρσι τέτοιον καιρό ποία καταβλήσις ύπήρχεν εις τό προσωπικόν έκ τής περιφέρειας αύτής έκθέσεως Καλκάνη. Εαντρέψω έλαφρώς εις τό παρελθόν διά νά σās τό θυμίσω. ‘Εξοντατικά μέτρα πράγματι έπρότεινεν ή έκθεσίς Καλκάνη εις όδρος τού Ταμείου τής 'Εθνικής Τραπεζής και τό Συμβούλιον ύπό τό Κράτος τών άδυσωπήτων άρνητών τών όποιους μεροληπτικώς όπως κατήγγειλεν τό ίδιο τό προκατόχων Συμβούλιον άνέφερεν ή έκθεσις Καλκάνη, δεν μιλώμε περί πειθαναγκασμού έξ άλλης αίτίας, άπαντώ εις τόν Συναδέλφον Θεοφανόπουλον εις αύτό, αλλά έπειθαναγκάσθη έκ τών γεγονότων και έκ τών άριθμών τού Καλκάνη νά δεχθθ συμμετοχήν τού προσωπικού εις τό άσφαλιστρον τά όποια ύποχρεωτικώς έπρεπε νά πληρώνη ή Τράπεζα και μάς έπρότεινε τότε τό Συμβούλιον έδω νά άποδεχθώμεν την έπιβολήν κρατήσεως 5% και έδέχθησαν δυστυχώς και οι Συνταξιούχοι τών όποιων ήκυρώθη ή άπόφασις έκ μέρους τής Γεν. Συνελεύσεως των και βεβαίως έξανέστημεν τότε και εξανέστη και ό όμιλών ένώπιον σας όταν ό Πρόεδρος τού Συλλόγου τότε, ό άγαπήτός μου κ. ‘Οθωναίος, έλεγεν ότι είναι μεροληπτική ή έκθεσις Καλκάνη και είπα τότε εάν ένθυμήσθε, δεν τό προσωπικόν τής 'Εθνικής Τραπεζής άρνείται νά συζητήσθ επί μεροληπτικών κειμένων, δεν τό δεχόμεθα καθόλου.

Και μέ την σημαίαν αύτην, τās άρνήσεως νά συζητήσωμεν επί μεροληπτικών κειμένων και δεν άρνήσαμε τού προσωπικού νά εισφέρει τίποτε διότι δεν φταίει σέ τίποτα κατήλωμεν εις τās έκλογάς. ‘Όταν έξελέγημεν, κ. Συναδελφοί, κατά την πρώτην παρουσιάσιν μας εις τόν κ. Διοικητήν μάς είπεν:

— Γνωρίζω τās άπόψεις σας επί τού 'Ασφαλιστικού, δεν συμπίπτουν αί άπόψεις μας, θά δούμε πώς θά τό φτιάξώμε.

Αί άπόψεις αί ίδικαί μας είναι ξεκάθαρες, τό είπαμε και πέρσι και τό λέμε και τώρα. Δεν φταίει τό προσωπικό και δεν πληρώνει τό προσωπικό. ‘Εκείνος πού φταίει θά πληρώσθ. Μάς είπαν νά δώσωμε 5ο)ο εάν άπαντήσαμε τό 5ο)ο επί τών άποδοχών τού προσωπικού επί 528.000.000 έν ένθυμωμαι καλά έπληρώθι τά 25.000.000 ή 26.000.000 δρχ. εις τί θά βελτιώσουν την θέσην των έλλειμματικών μας Ταμείων κατά την άποχίν σας επί τών 700.000.000 τί θά προσθέσωμε. Μέν τόν Ισχυρισμόν αύτόν επεσκέφθημεν και τούς διαφόρους 'Υπουργούς διότι άνέκυψεν Συλλογικώς τό θέμα τής ένιαίας άσφαλίσεως και έπέσιθ ό 'Υπουργός τών Κοινωνικών 'Υπηρεσιών, ό χειριζόμενος από τότε τό θέμα και όταν μέ ήρώτησεν άν καταβάλαμεν

έκπροσώπων ή τού προσωπικού εις τά Συμβούλια τών έπιχειρήσεων. ‘ΑΣ είναι αύτή ή έννοια εύχαρίστως.

‘Ο κ. Χαρίτος μέ όλίγην πικρίαν άνέφερε την άλλαγήν τού σκηνικού Συναδέλφε Χαρίτο, έτσι είναι τά πράγματα, ή άλλαγή τού σκηνικού αύτή είναι. Μην πικραίνεσθε. ‘Εχω διαπιστώσει και έξ άλλης αίτίας την πικρίαν σας αύτην. ‘Εγώ δεν σās έπέεραξα όταν άλλάζατε τό σκηνικό. Διότι εγώ τό έχω άλλάζει πολλές φορές τό σκηνικό και δεν έπικραίνω ποτέ. Συνεπώς από τής πλεωράς αύτής ύστερα από μερικά χρόνια θά μάθετε νά μην πικραίνεσθε και σείς, διότι εις την άρχήν και εγώ έπικράσθηκα.

Μέ πολλήν καυστικότητα ό κ. Χαρίτος έκαυτηρίασε την άπουσίαν τών Συναδέλφων. ‘Νά μην ύπερθεματίσω. Δεν νομίζω ότι θά βρώ περισσότερα λόγια. Νά πώ ότι οι νέοι Συνάλφοι ώφείλαν νά πλημμυρίσουν την αίθουσαν άπόψε; Βεβαίως. Αυτούμαι πάρα πολύ, διότι έπανελήθη τό ίδιο όπως και κατά τό παρελθόν ότε τό προκατόχων μας Συμβούλιον έταλαιπωρήθη μέ σειράν άνοδώνων συνελύσεων διά νά κατασταλάξωμε πέρσι νά έχωμεν μέ την ίδίαν συμμετοχήν Συναδέλφων όσοι είμαστε και κάτι λιγώτερον πέρσι, όταν συνεζητείτο τό τεράστιον άσφαλιστικόν θέμα.

‘Αγαπητοί μου Συναδελφοί, έχω διακηρύξει επανειλημμένως άν δεν μέ πιστεύετε ή άν δεν τό παραδέχεσθε δεν φταίω εγώ. Δεν ύπάρχει σπουδαιότερον θέμα διά μίαν επαγγελματικήν όργανώσιν από τό άσφαλιστικόν της θέμα και από τό μισθολογικόν της θέμα. Αύτά τά δύο συνθέτουν την έξυπνέρητην και την άποδοχών τών εργαζομένων. Εις τό άσφαλιστικόν θέμα πέρσι παρουσιάσθηκε τεραστία άποχή και σήμεραν τό ίδιο πού έχομεν τό μισθολογικόν θέμα και σήμεραν έχομεν και τό άσφαλιστικόν και τό μισθολογι-

Τό άσφαλιστικόν θέμα

είσοφράς, έδωγάμε τās άποδείξεις ό κ. Τσουδερός και εγώ και τού είπαμε: ‘Ορίστε ή βεβαιώσις τής Τραπεζής, έχομεν 19.000 άσφαλιστικές εισφορές έντός τού 1968. ΕΙ-ναι εισφορές ή δεν είναι; ‘Και ό κ. Τσουδερός τού είπε: ‘Εχω 15.000 μισθό και έχω 3.000 δρχ. κρατήσεις άσφαλιστικές. Είναι εισφορές ή δεν είναι; Μάς άπήντησε ότι πληρώνανε έκείνο τό 5ο)ο. Μάς τό έδωσε ή Τράπεζα έναντι άποδοχών και άν αύτό κ. 'Υπουργέ, σās πειράζει δώστε μας την αύξησιν και ξαναάρατε την πάλιν. ‘Αναλογιστικώς δεν σās πειράζει. ‘Εν πάση όμως περιπτώσει ή θέσις μας είναι ξεκάθαρη και τό είπαμε εις τόν Διοικητήν και τό ξέρει ό Διοικητής ότι εάν άποδεχθθ ή όπτι φταίει τό προσωπικόν, ότι φταίει οι εργαζόμενοι διά την έλλειμματικότητα των άσφαλιστικών Ταμείων θά καθήσωμε νά βρούμε την λύσιν. ‘Εο' όσον όμως και τό Κράτος παρεδέχθη ότι τό προσωπικόν δεν ώρείλει και τό παρεδέχθη ό μένος, ό 'Υπουργός τών Κοινωνικών 'Υπηρεσιών όταν εξήγγειλε τά μέτρα τής ένιαίας άσφαλίσεως γενικώς εις τό Ι.Κ.Α., μεταγενεστέρως έκαμε 8 μικρά Ι.Κ.Α., καθώς μάς είπεν ό 'Υπουργός 'Εργασίας, οι Τραπεζικοί θά μπουν εις ένα Ταμείον, και ή 'Εθνική Τράπεζα θά καταβάλλη πλέον τών εισφορών αύτών και 43ο)ο πρόσθετον άσφάλιστρον επί τών άποδοχών τού προσωπικού διά νά καλύψτ τās ζημιάς τού Ταμείου κατά τās όποιās έκείνη φταίει, έκείνη έδημιούργησε.

Σας έρωτώ: θέλω καλύτερο στοιχείον όταν τό Κράτος όμολογεί ότι ή Τράπεζα έφταίει και τής έπιβάλλει πρόσθετον άσφάλιστρον 43%; Γιατί νά κάνω τίποτε άλλο; Γιατί νά άσχοληθώ και νά βγάλω μελέτας και τί νά προτείνω; ‘Η πρότασι; τού

‘Ο έκσυγχρονισμός

Γίνεται πάρα πολλές λόγος όχι τόνον από ήμάς, αλλά περισσότερο από την Διοίκησιν τής Τραπεζής. Μας περί τού περιφήμου αύτού έκσυγχρονισμού. ‘Εγώ εάν έλεγετε έπειδή είμαι λίγο παλαιός Σχολής δεν πιστώω και πολύ στίς μηχανές. Καί είπαμε εις τόν κ. Διοικητήν ότι ό εκσυγχρονισμός τής Τραπεζής πρέπει νά έπιχειρηθθ άφού διαπαιδαγωγηθθ τό προσωπικόν, νά αντιληφθ περί τών πινός προκειται και νά δούμε πού πάμε. Τό νά βελτιώσωμε μίαν μηχανήν μέ τούς TELERS οι όποιοι καθώς πληροφορούμαι, δημιουργούν περισσότερον έμπόδον και οι συνάδελφοι αύτού τού πειραματικού καταστήματος άντι νά φεύγουν στίς 3 λόγω διαφωνιών μέ τούς ΤΕΛΕΡΣ φεύγουν στίς 7 τό θράδυ, τό νά βελτιώσω λέγω την έσωτερικήν λογιστικήν ύπηρεσίαν μέ τά μηχανήματα τό καταλαβαίνω, άλλα είπαμε εις τόν κ. Διοικητήν:

“Ωφείλαν άν ύπάρχουν 1.500 άνθρωποι εις τόν Πειραιά και την ‘Αθήνα νά ήσαν και οι 1.500 έδω. Πέστε μου σās παρακαλώ εάν πάμε εις τόν κ. Διοικητήν αύριον και τού πούμε καθήστε κ. Διοικητά νά κάνωμε Συλλογικήν Σύμβασιν και μάς άπαντήσω; Μή ποιούς; Μή τούς 150 ανθρώπους πού εισθε άπόψε έδω; Τί νά άπαντήσωμεν; Θά έλθουν όμως αύριον οι άπουσιάζοντες περισσότερον από σās νά μάς ρωτήε και σās ακόμα: Τί έγινε χθές εις την Γεν. Συνέλευσιν; Τά ερωτήματα θά τά ύποστήτε, κ. Χαρίτο, και έλοι σας και έμείς. Νά πώ ότι τό συνδικαλιστικόν πνεύμα εις την Τράπεζαν δεν είναι άνεπτυγμένον; Εί-ναι. ‘Αλλά ή άδιφορία τους. Νά την άποδώσωμεν εις την έμπιστοσύνην πρós τās Διοικήσεις τών όργανώσεων τών έκάστοτε Διοικήσεων; Λένε: Καλά παιδεύεται ό Τσουδερός, ό Παπαϊωάννου και οι άλλοι. ‘Αστους καλά είναι. ‘ΑΣ παιδεύονται έκείνοι. ‘Εί! ‘Οχι δά! ‘Οχι, Συνγανώσεις άντλούν δύναμιν από την άδελφον, διότι οι διοικούντες τās όργανωσίαν τών εργαζομένων εις τās Γενικάς των Συνελεύσεις. ‘Αντλουν δύναμιν και στοιχεία και κρίσεις και κριτικήν ακόμα δι' ένα θέμα τό όποιον πιθανώς δεν έχειρίσθησαν καλά. Δεν Ισχυρίζηται κανείς από τό Δ. Σ. ότι είναι άλάθτος, θά ήτο πολύ άνόητον έκ μέρους μας νά Ισχυρισθώμεν τέτοιο πράγμα και νομίζω ότι παραδέχεσθε ότι δεν μάς διακρίνει άνοησία.

Κύριε Χαρίτο, έπειδή παίζατε μέ τούς αριθμούς λιγάκι, τό 1)3 τής θητείας είναι περίματι τό 1)3 κ. Χαρίτο, δεν πάμε γιά τρία χρόνια. Λάθος κάνετε. ‘Επειδή τά δύο χρόνια είναι 24 μήνες και διανύσαμε τούς 8 μήνες είναι τό 1)3 κ. Συνάδελφε Χαρίτο, και συνεπώς εάν δι' αύτό μάς ψέγετε, χαίρομαι διότι θρήκατε μόνον αύτά νά μάς ψέξετε.

Τό άσφαλιστικόν θέμα

Συμβούλιο είναι: Θά πληρώση ή Τράπεζα τās ζημιάς τās όποιās έκαμε. Θά πληρώση ή Τράπεζα εάν πρέπει νά πληρώση από τό Ν. Δ. 3662, θά πληρώση τό Κράτος άν ώρείλη, θά τά δούμε αύτά και από εκεί και πέρα εάν καλύπτει έσείς τās ύποχρεώσεις αύτάς τού Ταμείον μας ίδεν θά έχη έλλείμματα. ‘Εάν όμως προκύψη και τότε ένα έλλειμμα τό προσωπικόν έδω είναι. Τό προσωπικόν δεν άρρησε πνέ νά χαθούν οι άσφαλιστικοί 'Οργανισμοί, δεν άφησε ποτέ, και πρ' καιρού διάβαζα ότι κάποτε τό προσωπικόν τής Τραπεζής εις την περυσιμένην 100ετίαν, έπηρε άρθεύτερον τās άποδοχάς του γιατί είχε κάποιον άνοιγμα ή Τράπεζα, πώς θά άφήσθ τέ Ταμεία του νά χαθούν;

Θέλωμεν διατήρησιν τής άσφαλιστικής αυτετελείας μας, θέλωμεν την άπόδοσιν τών ύποχρεώσεών σας δσοι φταίτε πρós τό Ταμείον μας, θέλωμε νά πληρώσετε, τί χρωστάζε και από εκεί και πέρα θά τά δαή τό προσωπικό τής Τραπεζής.

Είναι θέμα δικό μας, έννοώ όλων μας. Αύτή είναι ή θέσις μας επί του άσφαλιστικού θέματος. Μας είπαν τί έπρότεινε. ‘Η πρότάσις μας είναι αύτή. Πληρώστε, διτ χρωστάζε και μετά θά τά βρούμε. ‘Οχι πριν τά πληρώσετε, διότι εάν πληρώσωμε έμείς και 5% και 10%, σās λέγω και όλην την αύξισιν σας εάν την δώσε τε εκεί, τό Ταμείον εάν είναι έλλειμματικό δεν τό σώζουν ούτε τά 25.000.000, ούτε τά 30.000.000 δρχ. Θά σās διαβάσω άμέσως στοιχεία νά δήτε τί διαφορά ύπάρχει μεταξύ άποδοχών Τραπεζής 'Ελλάδος, άποδοχών 'Εθνικής Τραπεζής, άποδοχών Συναδέλφων μας νά μαζέψουν ό-λες τās καταθέσεις, ποίός δα πάη έκεί όταν δεν έχει άλλον συνάδελφον νά άφήσθ ή δεν μπορεί νά πάη σά χωριά μέσα στίς καλύδες τών τοπαίωνων νά μαζέψη τά χρήματα τά όποια έχουν; Μή μηχανές; ‘Αποκλείεται.

‘Όλοι εισθε έδω Συναδελφοί, ζητήστε πληροφορία από τό πειραματικό κατάστημα τής Καλαμιώτου γιά νά μάθετε. Βεβαίως μπορεί μετά μίαν 5ετίαν νά ύπάρχη ίδανική λύσις άλλα μέχρι τότε πρέπει ή Διοίκησις νά έκταπειδύθ τό προσωπικόν της. Δεν ξέρω αύτά τά Στοιμάρια πού προσφάτως γίνονται πολύ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.)

Αι άπαντήσεις του Γ. Γραμματέως κ. Παπαϊωάννου

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 5ης ΣΕΛ.)
τακτικά εις τόν «'Αστέρα» της Βουλγαρίας με Δ)ντάς καταστημάτων αν έχουν και αυτήν την έννοιαν. Πρώτον όμως όφείλει η Διοίκηση να άμείψη τὸ προσωπικόν της, όφείλει να προσλάβη προσωπικόν, να έπαισιν δρώση τὰ καταστήματα, να προσέλθουν οι πελάτες εδώ και μετά να φροντισωμεν πώς θα εξυπηρετηθούν πλέον συντόμως και πλέον άποδοτικώς και πρὸς τὸ συμφέρον τῶν υπάλληλων και πρὸς τὸ συμφέρον και κυρίως της Τραπεζής, διότι μὴν σὰς διαφεύγει ὅτι ἐάν η Τράπεζα δεν πάει καλά όλοι μας δεν πάμε καλά.

Αυτή είναι η άποψίς μας ως πρὸς

Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Ο κ. Χαρίτος είχε την καλωσύνη να άσχοληθῇ και με τὸ θέμα τῶν προαγωγῶν. Κύριοι Συνάδελφοι, τὸ θέμα τῶν προαγωγῶν είναι κάτι τὸ ὁποῖον πράγματι είναι ἀπὸ τὰ φλέγοντα μεταξύ τῶν θεμάτων πού αντιμετώπιζε τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου. Ἐπὶ 819 Συνάδελφων Λογιστῶν Α' ἐνὼ η πρώτη διαδεδομένη τοῦ κ. Διοικητοῦ είναι 176 θέσεις, τελικῶς έγιναν 89 διότι ἡ Ὑπηρεσία τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ εισηγήθη λάθος. Δεν ἔχει σημασίαν ἐάν είναι λάθος τὰ νούμερα, οὔτε 89 οὔτε 189 οὔτε 389 μπορούσαν νά ικανοποιησουν τοὺς Συνάδελφους. Ἡ θέσις τοῦ σημερινοῦ Συμβουλίου είναι και τοὺς τὰ εἴπαμε διά της προγραμματικῆς μας ανακοινώσεως και άπαντῶ εἰς κάποιον Συνάδελφον πῶς ζητήσαμεν τροποποιήσιν τοῦ οργανισμοῦ, τὸ ἐπηγγέλλομεν προγραμματικῶς ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος ἡ κατάργησις τῶν οργανικῶν θέσεων και ὁ ἐκσυγχρονισμὸς τοῦ οργανισμοῦ. Εἰς τὸν κ. Διοικητὴν τὸ εἴπαμε εὐθὺς και χτυπώντας μας τὴν πλάτη μου εἶπε: Τί νά κάνωμε κ. Γενικέ;

—Θά καταργήσετε τίς θέσεις, κ. Διοικητά.

—Νά τίς καταργήσουμε;

—Βεβαίως. Δεν σὰς χρησιμεύουν σέ τίποτα. Ὑπὸ τὴν έννοιαν της οργανικῆς θέσεως ὅπως ἰσχύει εἰς τὸ δημόσιον εἰς τὴν Τράπεζαν δεν υπάρχουν.

—Όταν ἔχετε ἕναν τμηματάρχην, ὁ ὁποῖος δεν προϊσταται τμήματος παύει νά ἔχῃ οργανικὴν θέσιν. Όταν ἔχετε ἕναν Δ)ντὴν Τραπεζῆς, ὁ ὁποῖος δεν προϊσταται Δ)νσεως παύει νά εἶναι οργανικὴ θέσις. Όταν ἔχετε ἕναν ὑποτμηματάρχην πού δεν εἶναι Δ)ντὴς ἡ προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου παύει νά εἶναι οργανικὴ θέσις. Συντομῶς πρὶνεται περὶ οργανικῶν βαθμῶν και ὅχι οργανικῶν θέσεων. Οἱ οργανικοὶ αὐτοὶ βαθμοὶ πρέπει και νά καταργηθοῦν. Δεν μπορεί νά ὑπάρξῃ τὸ προσωπικόν μου. Εἰς τὸν Διοικητὴν εἴπαμε:

—Κύριε Διοικητά, τὸ ἐνδιαφέρουν σὰς διὰ τὴν Τράπεζαν τὸ ὁποῖον ἐπιδοθεῖντες εἰς πᾶσαν περιπτώσιν θά πῶσι εἰς τὸ κενόν και οἱ σεις μεταοικονομεῖτε και ἐμεῖς μεταοικονομεῖμεν, αἱ τὸ προσωπικόν χάνεται ἂν δεν φτιάξετε δύο βασικά πράγματα. Θα αὐξήσετε τοὺς βασικοὺς μισθοὺς ὅλης της ἱεραρχίας και θά καταργήσωμεν ὅλες τίς οργανικὰς θέσεις και εἰς ἄλλα σημεία θέβαια ὅχι μόνον αὐτά.

Πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν και ἐπειδὴ τὸ θέμα τὸ εἴχαμε θέσει και εἰς τὴν πρώτῃν περίπτωσιν. Ὁ ἐκσυγχρονισμὸς και ἡ ἀναμόρφωσις τούτου βάσει της σημερινῆς πραγματικότητος, βάσει της προγραμματικῆς μας ανακοινώσεως και ἐπειδὴ εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν ἀναφέρεται ἡ κατάργησις τοῦ οργανικοῦ βαθμοῦ μέχρι τοῦ τμηματάρχου Α' ἀπετέλεσαν βλέπετε προγραμματικὴν μας ανακοίνωσιν και συνεπείας πρὸς τὴν προγραμμάτιήν μας ανακοίνωσιν ἐπιδοθήσαμεν και ἐπιδοθήσαμε τὴν τροποποίησιν τοῦ Ὑποταγμένου διὰ της κατάργησεως αὐτῶν τῶν θέσεων, διότι εἶναι τροχόπεδη. Δεν ἐξεκρίσεται τὸ προσω-

πὸν ἐκσυγχρονισμὸν της Τραπεζῆς. Βεβαίως δεν παραγνωρίζομεν ὅτι ζοῦμε εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ διαστήματος. Δεν παραγνωρίζει ἡ Διοίκησης μολονότι ὁ συνάδελφος κ. Χαρίτος θέλησε νά προσθέσῃ μερικά χρόνια νά μὰς μαζέψῃ ὅλους ἀθροιστικῶς νά μὰς δγάλλῃ καμμία πεντακοσαριά χρονῶν ὅλους τοὺς τοῦ Συμβουλίου γὰ νά μὰς πῇ ὅτι εἴμαστε παροχρημένης ἐποχῆς. Σὰς πληροφοροῦμεν όμως, ἀγαπητοί μου Συνάδελφοι, ὅτι ἀπὸ πολλοὺς νέους ἔχομεν νεώτερες ἀντιλήψεις και ἀπὸ πολλοὺς νέους ἔχομεν περισσότερον θάρρος και περισσότεραν ὁρεξίν νά δουλέψωμε γιὰ τὰ κοινά.

Σήμερα ἔχομεν 1256 Λογιστὰς Α', πῶσε οργανικῆς θέσεως ὑπάρχουν; 500; 600; Οἱ ὑπόλοιποι τί θά γίνουν; Πού θά πάνε; Πρέπει συνεπῶς νά καταργηθοῦν. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐπιβάρυνσις καμμία διὰ τὴν Τράπεζαν δεν ὑπάρχει, διότι θά τοῦ χορηγήσῃ τὴν προαυξήσιν νά πάρῃ καὶ τὴν ἥλικὴν ἱκανοποίησιν ὁ ὑπάλληλος και αἱ ὑπηρεσίαι και τὰ καταστήματα νά ἐπανδρωταὶ διὰ τῶν καλυτέρων.

Κύριοι Συνάδελφοι, αὐτὸ τὸ ὁποῖον σὰς εἶπα είναι ἀπάντησις διὰ τοὺς Συνάδελφους πού εἶπαν: Πότε και πῶς ἡσυχολήθῃ τὸ Δ. Σ. διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ Ὑποταγμένου; Βάσει ποίας ἀποφάσεως; Ἡ ἀπάντησις μας είναι: Διὰ της προγραμματικῆς μας ανακοινώσεως ἀναλόγως τὴν υποχρέωσιν ἀπέναντί σας και αὐτὴν ἐπιδοθώμεν.

Τὰρα ὑπάρχει τὸ ἐρώτημα: Διατί ἀναθέσαμε εἰς Νομικὸν Σύμβουλον; Λυπούμαι, κ. Συνάδελφοι, ἀλλὰ οὔτε Νομικὰς ἰδιότητος ἔχω, οὔτε ἀκαδημαϊκὰς ἰδιότητας ἔχω και τὸ Συμβούλιόν μας ἐπίσης. Μαζέψωμεν ὁργανισμὸς της Τραπεζῆς της Ἑλλάδος και της Ἰονικῆς Τραπεζῆς και τοῦ ΟΤΕ και της ΔΕΗ και ὁ προπολεμικὸς ὁ δικὸς μας και ὁ δικὸς μας τοῦ Καστοπούλου και τοῦ Ἡλιάσκου ὁ δικὸς μας και ὁ νῦν ἱσχυὸν σήμερα, τοὺς ὅσους εἰς ἕνα δικηγόρον ἀσχολούμενον μετὰ ἐργατικὰ θέματα και τοῦ εἴπαμε.

Πάρε ὅλους αὐτοὺς τοὺς ὁργανισμοὺς, θγάλε μας ἕνα σχέδιον, θά τὸ δοῦμε και θά τὸν πάρουν ὅλοι οἱ Συνάδελφοι εἰς τὰ χέρια τους και ὁ, ὅτι εἰδικὸν θέμα μπορούμε νά τὸ βάλωμε ἐκεῖ και νά περάσῃ διὰ τοῦ Ὑποταγμένου θά κληθοῦν πάντες οἱ ἀσχοληθέντες και οἱ ἀσχολούμενοι μετὰ τὰ κοινὰ εἰς τὸν Σύλλογον μας νά ἐκφέρουν τὰς ἀποφάσεις των ἐγκύρως και ἐγκρίτως. Ἐπὶ ἐκρίναμε ὅτι ὀφείλαμε νά ἐξασφαλίσωμεν τὸν τρόπον και τὴν νομότυπον συγκρότησιν αὐτοῦ τοῦ κειμένου και μετὰ νά κάνωμε τὰς τροποποιήσεις μας, διότι ἐάν κάνωμε τὸ ἀντίθετον, φοβόμεθα ὅτι ὁ δικηγόρος θά μὰς ἔλεγε: Αὐτὸ τὸ κόμμα δεν χρειάζεται ἐκεῖ, ἐκεῖνο δεν χρειάζεται ἐκεῖ, μία παράγραφος συγκρούεται μετὰ ἄλλην και ἐπομένως θά πελαγοδρομούσαμε χειρότερα.

Αι προαγωγαί

Ο κ. Χαρίτος ἐπίσης ἡσυχολήθῃ και μετὰ τὴν μὴ προαγωγὴν τὴν ἰδικήν μας. Ο κ. Πρόεδρος εἶναι ἀλήθεια ὅτι προσεφέρθη μετὰ τὴν κύρωσιν τῶν προαγωγῶν νά κάμῃ κάποιο διάδημα. Τοῦ εἶπα: «Ὀχι, κ. Πρόεδρε, ἐπὶ τῶν 819 προκήρυχων 89 ἔμειναν 750 και ὁ Παπαϊωάννου 751, δεν χάλασε ὁ κόσμος. Τόσος κόσμος ἔμεινε ἄνευ προαγωγῆς ἐάν ὁ Παπαϊωάννου ὁ Γεν. Γραμματεὺς ἔμεινε δεν χάλασε ὁ κόσμος. Βεβαίως δεν μπορῶ νά πῶ ὅτι δεν ἐλυπήθην, διότι δεν ξέρω κανέναν ὁ ὁποῖος ὅταν δεν προάγεται δεν λυπᾶται. Δεν ἠθέλησα νά ἀποτελέσῃ ξεχωριστὴν ἐνέργειαν τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ. Διότι εἶμαι και ἐγὼ ἕνας μετὰ τῶν 750.

κ. Π. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Τὸ

θέμα τὸ ὁποῖον ἔβixεν ὁ κ. Χαρίτος δεν ἦτο αὐτό. Ἦτο ὅτι ἀπὸ τίς προαγωγὰς ἀπεκλείσθησαν ὁ Γεν. Γραμματεὺς και ὠρισμένα ἄλλα μέλη, ἔνα ἡ δύο νομίζω μετὰ τὸ αἰτιολογικόν ὅτι δεν εἶχαν φύλλον ποιότητος καθ' ὃν χρόνον ἦσαν ἀπεστασμένοι εἰς τὸν Σύλλογον. Δεν ἐκρίθη ἡ ἀξία τους ως ὑπάλληλων. Λοιπὸν τὸ θέμα δεν εἶναι προσωπικόν σὰς, κ. Παπαϊωάννου, εἶναι συνδικαλιστικόν. Ἔτσι ἔθεσε τὸ ἐρώτημα ὁ κ. Χαρίτος. Ὁ Γεν. Γραμματεὺς ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐτιμήθη διὰ της ἐμπιστοσύνης τὸν Συνάδελφον νά συζητῇ μετὰ τὸν Διοικητὴν ως ἐκπρόσωπος τοῦ παραγόντος ἐργασίας μετὰ τὸν ἐκπρόσωπον τοῦ παραγόντος κεφάλαιον. Δεν κρίνεται δι' αὐτὴν τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Συνάδελφων ἀξίος πρὸς προαγωγὴν; Ἐάν βεβαίως ὁ ἐκπρόσωπος αὐτὸς εἶχεν ἀποτύχει εἰς τὴν μέχρι τοῦδε ὑπηρεσιακὴν του ἐξέλιξιν ως ὑπάλληλος βάσει ποίων κριτηρίων θά ἐκρίνετο. Ἀλλὰ ὁ ἱσχυρισμὸς ὅτι δεν εἶχε φύλλα ποιότητος διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα πού ἦτο ἀπεστασμένος εἰς τὸν Σύλλογον εἶναι ἀπαράδεκτος.

κ. Δ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Θεωρητικῶς δεν ἔχω διαφωνίαν μετὰ τὸν κ. Χαρίτον, οὔτε μετὰ τὸν κ. Θεοφανό-

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν γραφείων

Ο κ. Χαρίτος ἡσυχολήθῃ και μετὰ ἕνα ἄλλο θέμα. Διὰ τὸ μισθολογικόν ἂν θέλετε ν' ἀπὸ χειρισθῶ τελευταίον διὰ νὰ πάρει τὴν ἀπάντησιν ὅλοι ἐπειδὴ τὸ θίξατε ὅλοι σας, μετὰ τὸ θέμα τοῦ γραφείου.

Κύριε Χαρίτο, τὸ θέμα τοῦ γραφείου δεν εἶναι ὅπως τὸ παρουσιάσατε. Δεν ἀπελύθησαν συνάδελφοι, οἱ συνάδελφοι παρητήθησαν. Ο κ. Παχλῆνης, λυπούμαι διότι ἐστερήθημεν τῶν υπηρεσιῶν του, γήκε ως ἀντάπτως προσωρινῶς ἀπὸ τὸ ΙΚΑ ἐπὶ μίαν 2ετίαν και ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του, και διὰ νὰ πάρῃ και σύνταξιν καὶ αὐτὸς και ὁ κλητὴρ Μπούκας ὁ ὁποῖς και αὐτὸς παρητήθη.

Οἱ συνάδελφοι τοῦ Συλλόγου μας πού παρητήθησαν και ὁ κ. Παχλῆνης ἐπαναλαμβάνουν και ὁ κ. Μπούκας παρητήθησαν και ἐγένετο δεκτὴ ἡ παραίτησις των ἀπὸ τὸ Συμβούλιον διὰ νά μπορέσουν νά συνταξιοδοτηθοῦν ἀπὸ τὸ Ἐπικουρικὸν Ταμεῖον τῶν ἀπαγγελματικῶν ὁργανώσεων. Ἐάν αὐτὸ δεν ἐγένετο δεν ἔπαυσαν τὸν σύνταξιν των ἀπὸ ἐκεῖ.

Εἰς τὸν συνάδελφον δὲ Παχλῆνην τὸ Συμβούλιον ἀπέδωκε και ὀφείλην του ἐξ 6.400 δρχ. εἰς ἐκτίμησιν πολυτίμων υπηρεσιῶν τὰς ὁποίας προσέφερε. Ἡ ὀφείλῃ αὐτῇ προήχθη ὁ δανεῖον πού εἶχε λάβει.

Βλέπετε λοιπόν, συνάδελφε Χαρίτο, δεν ἀπελύθησαν ἀλλὰ παρητήθησαν καὶ οἱ τρεῖς. Δεν μπορῶ νά πῶ ὅτι ἡ ἀπομακρυνσις τοῦ κ. Μπούκα ἀπὸ τὸ ἐστιατήριον της Τραπέζης δεν ἦτο ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τὸν ὥθισε νά παραιτηθῇ και ὅταν μου ἐξήτησεν ἄδειαν τριῶν μηνῶν διὰ νά πάῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν νά πωλήσῃ κάτι βιβλία τοῦ ἔδωσα. Μοῦ ἐξήτησεν ἄδειαν τριῶν μηνῶν ἄνευ ἀποδοχῶν και τοῦ ἔδωσα τὴν ἄδειάν του τὴν κανονικὴν και δύο μῆνας ἄνευ ἀποδοχῶν. Καὶ μετὰ ἕνα μῆνα ἀντὶ νὰ πάῃ στὴν Καλαμάτα, ὅπως μοῦ εἶπε, ἔμαθα ὅτι ἐπῆγε εἰς τὸν Ἀντιπρόεδρον κ. Βασιλοπούλου και παρεκάλεσε νά ἀποδεχθῇ τὴν παραίτησίν του.

Ο κ. Μπούκας, κ. συνάδελφοι, ως ὑπάλληλος τοῦ Συλλόγου προσήχθη τὸ εἰς τὸ ἐστιατήριον τὴν 10ην πρωΐνῃν και τοῦ παρεσχέθῃ ἡ ἐλευθερία αὐτῇ ἀπὸ τὸ προηγούμενον Συμβούλιον διὰ νά πωλῇ βιβλία, και ἐμεῖς τὸν δώσαμε αὐτὴν τὴν ἄδειαν και ἐν συνεχείᾳ ὅταν τοῦ εἴπαμε ὅτι κάποτε πρέπει νά σταματήσῃ αὐτὸ τὸ πράγμα και νά προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του, εἶχε ἴσως αὐτὸ σὰν λόγον πού ἀπεμακρύνθη, και τοῦ εἴπαμε νά μὴν ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν του διότι δεν θά βρῇ δουλειὰ και ἐπῆμινε παρὰ τὰς προσπάθειάς μας νὰ τὸν πείσωμε.

κ. Π. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ὁ

κ. Π. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ὁ τρίτος δεν παρητήθη.

κ. Δ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Κύριε

Θεοφανόπουλε, ὑπάρχει παραιτήσις

τοῦ συνάδελφου εἰς τὰ χέρια μας

και χαίρομαι ἂν αὐτὸ εἶναι τὸ θέμα

της ἀντιπολιτευσεως, τὸ ἂν παρητήθη ὁ

κ. Μ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ: Πρέπει νά

σὰς πῶ, κ. συνάδελφοι, ὅτι ὁ Δού-

κὴς τὸν κλητὴρ ὁ ὁποῖος ἐσπερεῖτο

της ἀναλόγου μορφώσεως διὰ νά εἶ-

ναι εἰς τὴν βιβλιοθήκην και πρέπει

νὰ σὰς πῶ ὅτι ἡ βιβλιοθήκη ἦτο ἄνω

- κάτω, ἀλλὰ ὡς ποῦμε ὅτι ἐ-

στερεῖτο τῶν ἀναλόγων στοιχείων

μορφώσεως διὰ νά εἶναι εἰς τὴν βιβλιοθήκην.

Εἶχε ἀφῆσει τὴν βιβλιοθήκην τό-

σον, πού παρέστη ἀνάγκη νά δάλλῃ

ὁ ἔφορος της Λέσχης δύο ἡμέρας,

δύο καθαρστρίας διὰ νά ξεσκονί-

πυλὸν, ἐπειδὴ ὁμως εἶναι προσωπικόν μου τὸ θέμα δεν θέλησα νά δώσω περισσότεραν σημασίαν εἰς τὸ θέμα αὐτό. Ἀλλὰ εἶναι μήπως περιέργον ὅτι οἱ συνδικαλισταὶ μας τοῦ Συλλόγου της Ἑθνικῆς Τραπεζῆς δεν εἶχαν φύλλα ποιότητος και οἱ Συνδικαλισταὶ ἄλλων Συλλόγων εἶχαν φύλλον ποιότητος και πολὺ καλόν. (Χειροκροτήματα).

Εἶναι, κ. Θεοφανόπουλε, λυπηρὸν τὸ θέμα, εἶναι περίεργον, συμπτωματοικὸν θέλετε, τὸ ἐπαναλαμβανόν, ὡς τὸ ξαναγράψῃ τὸ μαγνητόφωνο. Ἐνὼ οἱ Συνδικαλισταὶ της Ἑθνικῆς Τραπεζῆς οἱ ἀσχολούμενοι και ἀσχοληθέντες μετὰ τὰ κοινὰ δεν εἶχαν φύλλον ποιότητος. Οἱ συνδικαλισταὶ ἄλλων συλλόγων εἶχαν φύλλον ποιότητος, πότε και ποῖας τοὺς ἔδωσε τὸν βαθμόν. Αὐτὸ εἶπα εἰς τὸν Διοικητὴν.

κ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ: Δεν εἶναι μόνον αὐτὸ τὸ περιστάτικόν. Γενικῶς δυστυχῶς ὁ Σύλλογός μας ἔδωδ δεν τυγχάνει της μεταχειρίσεως πού τυγχάνουν οἱ ἄλλοι Σύλλογοι τῶν ἄλλων Τραπεζῶν ἐκ μέρους τῶν ἀνατόνων στελεχῶν της Τραπεζῆς. Στοιχεῖα γιὰ νὰ μὰς δώσουν πρέπει νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν Διοικητὴν. Καὶ μὴ ξεχνᾶτε ὅτι ἀνάτατοι ὑπάλληλοι

συν τὰ διδλία τὰ ὁποῖα δεν ἀνεγνωρίζοντο οὔτε ἐδιαβάζοντο ἀπὸ τὴν σκόνην.

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νά τὸν παύσωμε, ἀλλὰ δεν...

κ. Π. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Μὰ ὁ

κ. Γραμματεὺς εἶπε ὅτι παρητήθη.

κ. Μ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ: Παρητήθη

διὰ νὰ τοῦ δώσωμεν ἀποζημίωσιν.

κ. Π. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Μὰ

ὅταν παραιτεῖται δεν λαμβάνει ἀποζημίωσιν, ὅταν ἀπολύεται λαμβάνει.

κ. Μ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ: Σύμφωνα, ἀλλὰ πρέπει νὰ σὰς πῶ ὅτι δεν ξέρω νομικῶς ἂν θά μπορούσε νὰ παρῇ ἀποζημίωσιν και ἀπελύθη και τὸ...

κ. Π. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν ὑπῆρξεν ὁ λόγος της παραίτησεως αὐτοῦ, ἄλλως ὑπῆρξεν.

κ. Δ. ΧΑΡΙΤΟΣ: Ὁμιλεῖ σχετι-

εἶναι οἱ ἀποτελοῦντες τὰς Ἐπιτροπὰς προαγωγῶν.

κ. Δ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Μετὰ τὴν διακοπὴν τοῦ Προέδρου θά ἦθελαν νὰ σὰς πῶ, κ. Συνάδελφοι, ὅτι ἐργαζόμεθα εἰς πολὺ δυσχερὲς κλίμα. Ἀρκεῖ νὰ σὰς πῶ ὅτι ἐξητήσαμεν στοιχεῖα περὶ της συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ πόσοι εἶναι οἱ δόκιμοι πόσοι οἱ Λογισταί, πόσοι οἱ Τμηματάρχαι και ἡρηθήσαν νὰ μὰς τὰ δώσουν και ἔπρεπε νὰ πάμε εἰς τὸν Διοικητὴν νὰ μὰς δώσῃ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα. Ἀντιλαμβανόμεθα λοιπὸν μετὰ πόσῃν δυσχερείαν ἐργαζόμεθα και εἶναι πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Διοικητοῦ, ὁ ὁποῖος πράγματι ὅταν καταφύγομε σὲ κανὸν πράγματι μὰς ἱκανοποιεῖ. Ἐπρεπε νὰ κάνωμε ἐγγράφον πόσοι εἶναι οἱ δόκιμοι Λογισταί και οἱ Τμηματάρχαι εἰς τὴν Τράπεζαν, διότι μὰς ἦτο ἀναγκαῖον και πόσοι ἀπεχώρησαν ἐντὸς τοῦ 1969 γιὰ νὰ τοὺς διαγράψωμεν ἀπὸ τὸ μητρώον τοῦ Συλλόγου, πόσοι μεθ' ἡλικίας, πόσοι πέθαναν, πόσοι ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Τράπεζα. Αὐτὸ δεν τὴν πήραμε ἀκόμη. Ἀντιλαμβανόμεθα μετὰ πόσῃν δυσχερείαν ἐργαζόμεθα.

Αὐτὰ διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν διακοπὴν τοῦ κ. Προέδρου. Ἰσως κάποιος πεί: Καὶ δεν τὰ κάνατε κεραμίδιario; Τὴν ἀπάντησιν νὰ τὴν δώσετε μόνον σας.

κὼς μετὰ τὸ θέμα της ἀπολύσεως μακρὰν μὴ ἀκούμενος.

κ. Μ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ: Αὐτὰ πού σὰς εἶπα τὰ παραδέχθετε ὅτι δεν ἦτο κατάλληλος διὰ τὴν βιβλιοθήκην;

κ. Δ. ΧΑΡΙΤΟΣ: Ἀπανᾷ σχετικῶς, μακρὰν μὴ ἀκούμενος.

κ. Δ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Ἄν τὸ

θέμα τὸ ἐντοπιζέτε ἐκεῖ διὰ νὰ μὰς ἀντιπολιτευθῇ, χαίρω πάρα πολὺ. Μακάρι νὰ μὴ ἔχωμε τίποτε ἄλλο.

κ. Μ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ: Κύριε Χαρίτο, πρέπει νὰ σὰς πῶ ὅτι δεν εἶναι τώρα αὐτὰ, διότι ἐγὼ τοὺς εἶχα και κατὰ τὸ παρελθόν, ὅταν ἦμουν προϊστάμενος.

(Διαλογικὰ συζητήσεις)

κ. Δ. ΧΑΡΙΤΟΣ: Αὐτοὶ οἱ ἀν-

Ἡ παραίτησις Γαληροπούλου

Τώρα θά ἦθελαν νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸν κ. Γαληροπούλου. Ὁμαλοῦμεν ἐκτιμήθημεν διότι ἐστερήθημεν τῶν υπηρεσιῶν τοῦ κ. Γαληροπούλου. Αὐτὸς εἶχεν ἀποφύγει νὰ θίξῃ τὸ κυρίως θέμα διὰ τὸ ὁποῖον παρητήθη και τὸ ἔθεσε διὰ της θεωρίας πού. Ἄν ἡ Συνέλευσις ἐπιθυμῇ νὰ ἀναφέρῃ τὸ θέμα εὐχαρίστως.

Εἶναι θέμα τάξεως μετὰ τὸν κ. Γαληροπούλου και δι' ἡμᾶς. Ἡ θεωρία του ὅπως σὰς ἐδιόρθασε εἰς τὴν αἰτήσιν του καλῶς τὸ τοποθετεῖ, πρέπει ὁμως κανεὶς νὰ ἐρευνήσῃ πῶς προήλθεν ἡ θεωρία του. Κύριοι, πρέπει νὰ μάθετε τὰ πάντα.

Όταν τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ὁ Διοικητὴς της Τραπεζῆς μας συνταξιοδοτήσας ἀπὸ στελεχῆ της Τραπεζῆς, μετέβη εἰς τὰ Ἰωάννινα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐνὸς Σεμιναρίου Διευθυντῶν και διὰ νὰ στεφανώσῃ τὴν προτιμὴν τοῦ Γεωργίου Σταύρου, τοῦ πρώτου ἱδρυτοῦ της Τραπεζῆς ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 100ετίας, ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων και Σύμβουλος της Τραπεζῆς μας Σεβασμιώτατος κ. Σεραφεὶμ παρέβρεσαν γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Διοικητοῦ.

Ο κ. Διοικητὴς εἶπεν ἐκεῖ ὅτι ἔχει ἀποφασίσαι ἡ Τράπεζα νὰ υιοθετήσῃ κάποιο χωρίο τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα μοῦ διαφεύγει. Ὁ παριστάμενος Στρατιωτικὸς Διοικητὴς της περιοχῆς και ὁ Νομάρχης της περιοχῆς εἶπαν: Εὐχαριστοῦμεν κ. Διοικητά, ἀλλὰ δὲν περιμένωμε και τὸ προσωπικὸν της Τραπεζῆς νὰ προέλθῃ εἰς μίαν τοιαύτην χειρονομίαν.

Σημειώθηται ὅτι ὅταν μετέβαινε τὸ κλιμάκιον της Τραπεζῆς εἰς τὰ Ἰωάννινα ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου εἶπεν εἰς τὸν κ. Μητροπολίτην τότε ὅτι δεν καλέσατε τὸν Σύλλογον νὰ παραστῇ εἰς τὴν στέφνῃ τοῦ Γεωργίου Σταύρου, ἐκεῖ όμως εἰς τὰ Ἰωάννινα ὑπάρχει ἐκπρόσωπος δικὸς μας και τὸν ὀνόμασε ὁ κ. Βάζος. Δυστυχῶς ἐσώπασαν διότι τὸ ἐλησμόνησαν.

Ὁ τότε Διευθυντὴς τοῦ προσωπικοῦ κ. Παπαχρήστου εἰς ἐρώτησιν

